



ሲይጣንን የምናሸንፍበትን ዘዴ እንወቅ

ሰውም ሆነ እንስሳት አራዊትም ጭምር የራሳቸው የሆነ የግል ጠላት አላቸው። ከአውራጆች መኖሪያ ጫካ ሂደን አካባቢውን በዓይኖችን በገቃኝነት አንጻንድ አውራጆች ለመጠጣት ጎንበሰ ከግለታቸው በፊት የጠላቶቻቸውን መኖርና አለመኖር ለማወቅ አስተድመው ዙሪያቸውን በዓይኖቸው እንዴት እንደሚቃኙ እናያለን። አንጻንዶቹ ጠላታቸው ገና ከሩቁ ሲመጣ የሚያውቁበት የተፈጥሮ ችሎታ አላቸው። የጠላታቸውን መቃረብ እያወቁ በግደለሽነት ለአንድ ደቂቃ ቢዘገዙ ፈጣን በሆነው ጠላታቸው እንደሚበሉ ስለሚያውቁ የጠላታቸውን መምጣት ገና ከሩቁ ሲያዩ ከዚያ አካባቢ በፍጥነት ይጠፋሉ።

ከርስተያዮችም የግል ጠላት አላቸው፤ እርሱም ከብርሃን የበለጠ ፍጥነት ያለው ሲይጣን ነው። ሀሳባቸው ሊበር ከሚችለው ፍጥነት በላይ መበረር ይችላል። በዚህ ዓለም እስካለበት ጊዜ ድረስ የግዴሊያቸው ጠላት በመሆኑ ሁልጊዜ ነትተቀ መጠበቅ አለባቸው። የሚኖሩበት ዓለም የጠላት መንደር ስለሆነ ያለበጋት ተዝናኝተው ምን ጊዜም ቢሆን መኖር አይችሉም። ስለዚህም በጠላታቸው ላለመጠቃት ሁልጊዜ ነትተው መጠበቅ አለባቸው። ሌላው ቀርቶ ሲሠሩ ሲዝናኙና ሲጫወቱ ቢሆን ይህንን አደገኛ የሆነውን ጠላታቸውን ችላ ሌላት አይገባም።

እጅግ በጣም ፈጣን ስለሆነ አስቀድመው ተዘጋጅተው ካልጠበቁት በኋላ ይታዩባቸው ከፍተኛ ጥፋት ሊያደርስ ይችላል።

ይሄ የአማኞች ሁሉ ጠላት ፈጣን በመሆኑም ሌላ አደገኛና አጥ ፊት ነው። ወደ አማኞች ዘንድ ፈጽሞ እንዳይደርስ ሊገታው የሚችል ሥጋ የለበሰ ኃይል የለም። አንዳንድ እንስሳትና አውራጆች ጠፋቶቻቸውን የሚያሳስቱበት የተፈጥሮ ችሎታ ሲኖራቸው አማኝ ግን ሰይጣንን የሚያታልልበት ምንም ዓይነት መንገድና ብልሃት የለውም። ከሰይጣን ሊጠብቀው የሚችል የተፈጥሮ መከላከያ ስላለው ሁሉ ሰይጣን ለመጠቃት ፍጹም የተጋለጠ ነው። ይሄ ጠላት የሰውን የተፈጥሮ ድካም በመጠቀም በሰው ላይ ጉዳት ሊያደርስ የሚያስችለው ኃይልና ጥበብ አለው። አልፎ አልፎ ወደ አዕምሮአችን የሚመጡትን አንዳንድ የሰይጣን ሀሳቦች የራሳችን መስሎን ሳናውቀው በእርሱ ሀሳብ ልንጠቀምና ልንመራ እንችላለንና ሁሉንም አዕምሮአችንን መጠበቅ ያስፈልገናል። ወደ አዕምሮአችን የሚመጡትን ሀሳቦች ምንጫቸውን ካላወቅን የሰይጣንን ዓላማና ፈቃድ በመፈጸም ላይ ብንሆንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ እየፈጸምን እንደሆነ መስሎ እንዲሰማን የማድረግ ጥበብና ችሎታ አለው።

ሀ ሰይጣን የሰውን የተፈጥሮ ዝንባሌ ያውቃል

ከሰው የተፈጥሮ ዝንባሌዎች መካከል

- በዚህ ዓለም ሁሉም አንዱ ከሌለው መብለጥ ይፈልጋል።
- ሁሉም ለመብቱ ይከራከራል።
- ጥሩ ዕድል ሲያጋጥመው በዕድሉ ለመጠቀም ይፈልጋል።
- የራሱ የሆነውን አጥብቆ ይይዛል።

ሰይጣን ከዚህ የጠቀሰናቸውን የሰውን የተፈጥሮ ዝንባሌዎችን በደንብ ያውቃል። ማወቅ ብቻ ሳይሆን እነርሱን በመጠቀም የራሱን ፍላጎት እንዲፈጸም አማኝን በልዩ ጥበብ ያባብላል። ለምሳሌ «ጥሩ ዕድል ሲያጋጥመው በዕድሉ መጠቀም» እንደሚፈልግ የሚያውቀው ሰይጣን ለአማኝ አንዳንድ ሁኔታዎችን አመቻችቶ ያቀርብለታል። ለምሳሌ በገንዘብ እጥረት ምክንያት ያለ እንቅልፍ ሲጨነቅ ማደሩን ሲያውቅ አንድ ሰው የገንዘብ ቦርሳው ከኪሉ ሲወድቅበት ያሳየውና «የገንዘብ እጦትህን እግዚአብሔር አይቶ ዕድሉን አመቻችቶ ሰጥቶሃልና ያውልህ በዕድሉ ተጠቀምበት» ይለዋል። ይሄ ሀሳብ በቀጥታ ከራሱ የወጣ ስለሚመስለው «ጥሩ ሀሳብ ነው» ብሎ ማመን ይጀምራል። ሌላው በወሰጡ ያለው ድምጽ ወይም ህሊናው ደግሞ በበኩሉ «የለም! ያ ገንዘብ ያንተ አይደለም! ከጠውየው ከለህ ሲወድቅ አይተሃልና አንስተህ ስጠውላኝ ባትሰጠው ግን ሌብነት ነው» ይለዋል። ሰይጣንም «እውነት ነው! ለባለቤቱ ልትመልስለት ይገባል» በማለት በቀላሉ ተሸንፎና በህሳቡ ተሰማ

ምቶ ያንን ሰው ተሉ አይተወውም። ከርከሩን በመቀጠል «አንተ ኪሉ ገብተህ አልበረትህም፤ የወደቀ አንሱ፤ የሞተ ትበሩ እንደሚባለው፤ አንተ የወደቀ በግንኙነትህ ኃጢአተኛ አያሰኝህም፤ እነዚህ በርሳውን ከፈትና እየወ... አንድ ሺ ብር አለበት። ዕዳዩን ምን ልክፈል እያልክ ስትወጡት ያደርከዋል፤ የትላንትናውን ሌሊት አታስታውስም? ይሄ ገንዘብ ያለብህን ችግር በቀላሉ ያቃልላልህ ዝር፤ እግዚአብሔር በመንገድህ ያናረላህን ዕድል ባትጠቀምበት፤ ጥፋቱ የራሱህ ነው» በግለት ሊያግባው ይሞክራል። በዚህ ዘዴው ካልተሳካለት፤ «ገንዘብን ወሰድኛ ችግርህን አቃልላለሁ! ኃጢአት መስሉ ከተሰግህ ደግሞ ገሰህ ትገለህ» በግለት የመወረዳውን ሀሳብ ያቀርባለታል። የሰይጣንን ውዝት አምና ከተቀበለና ፍላጎቱን ካሟላ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነትና አንድነት የሚያበላሽበትን ኃጢአት በውስጡ መዝራት ይጀምራል። በዚህ ዓይነት መንገድ የሰይጣንን ፈቃድ ቢፈጽምና ኃጢአት ቢሠራ፤ ሰይጣን አባባለው እንጂ እሹን ጠምዝ እንዲወስድ እንዳይረገው ግልጽ ነው። ድርጊቱን የፈጸመው በራሱ ፍላጎትና ምርጫ ስለሆነ ከኃላፊነት ወይም ከተጠያቂነት ነጻ መሆን አይችልም።

ከዚህ አንድተመለከትነው ሰው የሚለተው ከራሱ ፍላጎት የተነሳ ነው። የራሱን ፍላጎት ከሌለው ፍላጎት ግስቀደም ተፈጥሮው ስለሆነ፤ ከዚህ የጠቀሰው የገንዘብ ባለቤት በዚያ ገንዘብ መጥፋት ምክንያት ምን ያህል ጉዳት ሊደርስበት እንደሚችል እንዳይረዳ የግስተዋል አዕምሮውን ይዘጋገባል። ቢያውቅም «የእኔ ችግር ከእርሱ ችግር ይበልጣል፤ የእኔን ችግር ባቃልል እንጂ ሌላው የራሱ ጉዳይ ነው፤ እኔ ችግሩን የግቃልላለሁ ዕድሉ አጋጥሞኛልና በዕድሉ መጠቀም አለብኝ» ይላል። ሰይጣን ሰው በራሱ ፍላጎት ላይ ብቻ እንዲያተኩር፤ ሌላው ሰው ስለሚደርስበት ጉዳት እንዳይወጣና እንዳያስብ አዕምሮውን መዘጋት በደንብ ያውቅበታል።

ለዚህ ሰይጣን ሲዋጋ አስቀድሞ ግስጠንቀቂያ አይሰጥም

የአሜሪካ መንግሥት ዲ.ኤ.ደብልዩ (D.E.W.) እየተባለ የሚጠራ እስከ አርክቲክ የሚደርስ የተዘረጋ የራዲዮ መስመር አለው። ይሄ ከጠላት ወገን ሚሳይል ሲተከስ ለአሜሪካ ጦር ኃይል፤ ከጠላት ወገን ሚሳይል መተከሉን ምልክት የሚሰጥ (የሚያስጠነቅቅ) መሣሪያ ነው። ይህ መሣሪያ ሚሳይሉ ከታሰበበት ሥፍራ ለመድረስ አሥር ደቂቃ እንደ ተረው ሲገልጽ፤ የአሜሪካ የጦር ኃይል በአሥር ደቂቃ ውስጥ የተተከሰውን ሚሳይል የሚያከሸፍ ወይም ከታሰበበት ሥፍራ እንዳይደርስ የሚያደርግ መሣሪያ (anti-missile) አለው።

ሰይጣን ሚሳይሉን በክርስቲያኖች ላይ ሲተከስ ግን፤ የአሥር ደቂቃ ጊዜ አስቀድሞ ግስጠንቀቂያ አይሰጥም። ሌላው ቀርቶ የአንድ ሰከንድ ሰንጣሪ ጊዜ ያህል እንኳን ግስጠንቀቂያ አይሰጥም። የራሱን

ህብ በሰው ሕይወት (አዕምሮ) ውስጥ ሲተክል ከመብረትና ከዘር ሃን በበለጠ ፍጥነት ነው። እንዲሁም ሰይጣን ምንም ዓይነት ግስጦንቀቅታ ስለማይሰጥ፣ አግኝቶ ሁልጊዜ በተጠንቀቅ ሆኖ መጠበቅ አለበት። በተጨማሪ አግኝቶ ከሰይጣን ወጥመድ ሥር እንዳይወድቅ ከፈለገ።

- ስለ ጠላቱ ግንኙነት እግዚአብሔር የነገረውን አምና መቀበል፤
- ስለ ጠላቱ አሠራር ግወቅ፤
- የጠላቱን ድካምና ብርታት ለይቶ ግወቅ፤
- የሚቃወምበትን ተጨባጭ የሆነ ብልህነት መፈለግ፤
- ህብ ከሰይጣን የተወረወረ መሆኑን እንዳወቀ መቃወም ያስፈልገዋል።

በዚህ ጊዜ የሰይጣንን ብልህነትና ዘዴ ለቀላሉ ግወቅና መለየት ያስቸግራል። ምክንያቱም ሰይጣን አሠራሩ እንዳይታወቅበት ስለሚፈልግ ሁልጊዜ የሚሠራው በጨለማ ውስጥ ስለሆነ ነው። ስለ ሰይጣን የተጻፈውን አንብቦ ግወቅና ከእርሱ ጋር ፊት ለፊት ተገናኝቶ ግንኙነትን አሠራሩን ግወቅ በጣም ይለያያል። ሰይጣንን መቃወም ስንጀምር፣ ከእርሱ ጋር ያለን ግጭት ከጠድ እየሆነ ይመጣል፤ የግጭቱም ኃይል በደንብ ይለግናል። ጦርነቱ የቃላት ልውውጥ ብቻ ሳይሆን ከፍተኛ ግብግብና ትግል ያለበት ይሆናል። ሩት ለሩት ሆነን የምናካሂደው ጦርነት ሳይሆን፣ «የጨለማ ውጊያ» ይሆናል። «የኢየሱስ ስም» ሲጠራበት ሰይጣን ሲሸሽ ስለምናይቱ ከምንጊዜውም የበለጠ «የኢየሱስ ስም» ምን ዓይነት ትልቅ ኃይል እንዳለው እንረዳለን።

ቀጠለው ሰይጣን ወደ ሰው አዕምሮ ዘልቆ መግባት ይችላል

ኢየሱስ ህያው እንደሆነው ሁሉ ሰይጣንም ህያው ነው። «ህብ» ወይም «ፍልስፍና» ብቻ ሳይሆን ህይወት ያለው ተጨባጭ ፍጥረት ነው። ወደ አዕምሮአችን ዘልቆ ለመግባትና ዓላማውን ለግስጦንቀቅታ ያለግቷል። ለእኛ ያሰበና የተቆረቆረ ይቻላል። እንዲሁ ሰይጣን ሁልጊዜ ዓላማው እኛን ለመተቃወም ሳይሆን እኛን ለመጥፋት ነው። ትንሽ ተጻፋ ሲሆን ለሰይጣን ህብን ወደ አዕምሮአችን ለመወርወር ዝግጁ መሆኑን እንወቅ። ይህንን ከሚመስል ጠላት አዕምሮአችንን የምንጠበቅበትና የምንከላከልበት ብልህነት ሊኖረን ይገባል። ለባጠቃላይ ተገን አድርጎ ቢታችን ሰብር በመግባት ጥቃት እንዳያደርሰብን የምንከላከልበት ልዩ ልዩ ብልህነትና ዘዴ ሊኖረን ይገባል። ይኸውም፦

1 ሰይጣን ብርሃንን ስለሚጠፋ በብርሃን እናጋለጠው ይሄ የእኔ ጽሁፍ የሰይጣንን ግንኙነትና ባህሪ ስለሚያሳይ በመጠኑም ቢሆን መብራቱን እያበራህበት ነው። ይህን ሳይርግ የበለጠ እንደሚጠፋ እና በተለያዩ መንገድ እንዲጥኑ የርኩሳን መናፍቅት ሠራዊቱን እንደሚልኩትን አውቃለሁ። ጨለማ ብዙ ጊዜ ሲገኝ ይጠራል (ይጋ ብዛል) ይሳላል። ሰይጣን ብርሃንን ስለሚጠፋ የሚሠራው በጨለማ ውስጥ ነው። ሰዎች እያዩት መሥራት የማይችላቸው ብዙ ነገሮች አሉ። ዘደውና ብልሃቱ በሰዎች ዘንድ ከታወቀበት አሠራሩ ይከሸ ፍብታል። ስለዚህ የሁላችንም ጥረት ፍላጎቱን በሰው ላይ እንዳይፈ ጽም ግንኙነቱ ነው። የሰይጣንን አደገኛነት የማያስብ ወይም የማያወቅ ከርሱቲያን ሰይጣን የሚፈልገውን ሁሉ እንዲያደርግ ነጻነት እየሰጠው መሆኑን ግወቅ አለበት። ስለ እርሱ ምንም ካልተና ገርገን ለሰይጣን መደበቲያ የሆነለትን ጨለማ እያሰፋንለት ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ሰይጣንን አቃሉ ችላ ሲለው ሳይታወቅበት ብዙ ነገሮችን ግጥሞችና ግባላቸው ይችላል። አሠራሩን ሲመረ ምር ግን ጨለማው ውስጥ ያለውን ሰይጣንን በብርሃን ግጋለጡ ይሆናል። ስለ ሰይጣን ያለንን ዕውቀት ለሌሎች ስናካፍል ብር ሃንን በሚጠፋው ሰይጣን ላይ በኃይል ብርሃንን መፈንጠቃችን ይሆናል። «ሰይጣንን ተቃወሙት ከእናንተ ይሸሻል» የሚለውን ሀሳብ ስንሰብከና ስናስተምር በሰይጣን ላይ አሁንም የሚጠፋውን ብርሃን አብርተን ግጋለጣችን ይሆናል። ቤተ ክርስቲያን ምዕመ ኖቿን ስታስተምርና ስታስጠነቅቅ ሰይጣንን እያጋለጠችው ነው። እንግዲህ ሰይጣንን ለመቋቋም የመጀመሪያ እርምጃችን አሠራሩን ተረድተን ለሚሰማን ሁሉ ግንኙነቱን መግለጽ ነው።

2 ሰይጣን የሚደበቅበትን ሥፍራ እንወቅ። ኢየሱስ ደቀ መሣሙርቱን «ወደ ፊተና እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ» አላቸው (የማቴ. 26: 41)። የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ ከላይ ያየውን ጥቅስ «እየጠ በቃችሁ ጸልዩ...» (Watch and pray...) ይለዋል። ከጸሎት በፊት «መጠበቅ» እንደሚቀድም እናያለን። አንዴ ከሰይጣን ወጥ መድ ውስጥ ከገባን በኋላ «መጠበቅ» አይጠቅምም። «መጠበቅ» ሰይጣንን ከምንከላከልበት መንገድ አንደኛው ነው። ከጠላት የተ ወረወረው ሚሳይል ኒው የርክ ወይም ዋሽንግተን ዲ.ሲ. ከደረሰ በኋላ የሚሳይልን መቃረብ የሚያመለክተው መሣሪያ (DEW) ምልክት ቢሰጥ ምንም ጥቅም የለውም። ሰይጣንም የራሱን ሀሳብ በአዕምሮአችን ከተከለ በኋላ መጠበቅ ምንም አይጠቅምም።

ዲያብሎስን «መጠበቅ» ግለት ዓይኖቻችንን ከፍተን ወደ ሰማይ መመልከት ግለት አይደለም። ቀደም ሲል እንደተመለከ ትነው ዲያብሎስ መንፈስ ስለሆነና እንዲሁም አሠራሩ በድብቅና

በጨለማ ውስጥ ስለሆነ በሥጋዊ ዓይኖችን ለናየው አንችልም። በሞኝነት ራሱን ገልጦ ስለግያሳየን፣ የሚደበትበትን ሥፍራ በተሳሉ ግወት ያስቸግራል።

ሁላችንም የራሳችን የሆነ ድካም ስለ አለን፣ ለይጣን የሚደበት ውስጥ ጥቃቱን የሚያካሂደው እዚያ ውስጥ ተደብቶ ነው። ለይጣን ያንን ደካማ ጎኖችንን ሲጫን፣ የተለያዩ ችግሮች በውስጣችን መታየት ይጀምራሉ። እነዚህ ድካሞቻችን ምን ዓይነት እንደሆኑ ሃዋርያው ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ ላይ ዘርዘሮ ጽፎታል፤ «የሥጋ ሥራዎች የታወቁ ናቸው፤ እነርሱም ዝሙት፣ ርክሳት፣ መዳራት፣ ጣእት፣ ግምለክ፣ ንትርክ፣ ቅንክት፣ ቁጣ፣ ራስ ወዳድነት፣ መለያየት፣ አድመኝነት፣ ምቀኝነት፣ ሰካር፣ ዘፋኝነትና እነዚህን የመሳሰሉ ናቸው» (ገላትያ 5:19-21) ይላል።

ለይጣን ራሱን የሚደብቀው ከላይ የእግዚአብሔር ቃል በዘረዘራቸው በሰው ድክመት ውስጥ ነው። የሰይጣንን አሠራር ለማየት ወደ ሰማይ ማንጋጠጥ አያስፈልገንም፤ ከዚያ ይልቅ የገላ ሕይወታችንን በመስታወት (የእግዚአብሔር ቃል) መመልከት ያስፈልገናል። ያኔ በተሳሉ ሰይጣን የተደበቀበትን ሥፍራ ማየት እንችላለን። እስቲ ከላይ ከተዘረዘሩት ድክመቶች መካከል ሁለቱን ብቻ ለምሳሌ ያህል እንመልከት፡

① በመዳራት (ናትወት)

ለይጣን ብዙ ጊዜ በዚህ ድካማችን በመጠቀም ከፍተኛ ጥቃት ያደርስብናል። አዕምሮአችንን «በሚቀሰቅስ ነገር» (stimuli) በተሳሉ ያጥሳል። ለይጣን ይህን በደንብ ስለሚያውቅ ብዙ ጊዜ ስሜታችንን የሚቀሰቅስ ነገር አመቻችቶ ያቀርብልናል። ለዳዊት የሚደክምበትን አትጣጫ አውቆ ያቀረበለት «የሚቀሰቅስ ነገር»፣ ቢርሳሌ ገዋን ስትታጠብ እንዲያይ በማድረግ ነበር። ዳዊት ይሄ የሰይጣን ተንኮል መሆኑን ስለላወቀ፣ በተሳሉ ዘሉ ወጥመዱ ውስጥ ገዛ።

የሰው አዕምሮ ንጹህ ያልሆነ ሀሳብ የግሰብ ዝንባሌ እንዳለው ለይጣን በደንብ ስለሚያውቅ፣ ወደ አዕምሮአችን ብዙ ሀሳቦችን ይወረውራል። ሌሎች የሰውነት ክፍሎቻችን የሰይጣንን ሀሳብ በተግባር ለማዋል የሚተባበሩት፣ ከአዕምሮአችን በሚተላለፍላቸው ትዕዛዝ መሠረት ነው። ለምሳሌ፣ እጃችን ወደ ስርቆት የሚዘረጋው ትዕዛዙ ከአዕምሮአችን ሲመጣ ብቻ ነው። ይህን መጽሐፍ ሰጽፍ እጄ ብዕሩን ይዞ ፈደሉችን እየቀጣጠለ የሚጽፈው፣ አንጎሌ የሚነግረውን ብቻ ነው። ሰውን የሚያንቀሳቅሰው ሞተር የሰው አንጎል እንደሆነ ስለሚያውቅ ነው ለይጣን አዕምሮአችንን በቁጥጥሩ ሥር ለማዋል ከፍተኛ ተጋድሎ የሚያደርገው።

② በራስ ወዳድነት

ከማንኛቸውም ድክመቶች የበለጠ ሰይጣን ራሱን የሚደብቅበት ሥፍራ ቢኖር፣ በሰው «ራስ ወዳድነት» ባህሪ ውስጥ ነው። በመሠረቱ «ራስን መውደድ» ተግባር ነው። መጽሐፍ ቅዱስም ይደግፈዋል። ሰይጣን ግን ይህንን በመጠቀም ያሰፋውና «ከመጠን በላይ ራስን መውደድ» (selfishness) ያደርገዋል። ራሱን በጣም የሚወድ ሰው፣ ከራሱ ፍላጎት በቀር የሌለው ሰው ፍላጎት አይታየውም። እርሱን እስከተመቸው ድረስ ሌላው ቢረገጥ፣ ቢጨረሰት ግድ የለውም። ራሱን ከመጠን በላይ የሚወድ ሰው ስከታም ነው። ሌላው ቀርቶ ለኢየሱስ የሚገባውን ድርሻ እንኳን መስጠት አይሆንለትም።

ሰይጣን የሚጠቀምባቸው የሰው ድክመቶች እነዚህ ብቻ አይደሉም። በጣም ብዙዎች ናቸው። ፊታችንን ወደ ሌሎች ሰዎች አዙረን የእነርሱን ድካም ከመቆፈር ይልቅ፣ ወደ ግል ሕይወታችን በመመልከት የራሳችንን ድካም መመርመር የበለጠ ይረዳል። «እነዚህ ድክመቶች ሰይጣን የፈጠራቸው ናቸው» በማለት በሰይጣን አናመካችን ይልቁንስ ራሳችንን እንወቀስ። በሰይጣን ማመካኛት ራሳችንን ከኃላፊነት ነጻ ለማድረግ የምንጠቀምበት ምክንያት አናድርገው። ራሳችንን ከኃላፊነት ነጻ ማድረጋችንን ሰይጣን አይጠላውም። ምክንያቱም በዚህ ውስጥ በቀላሉ ራሱን መደበቅ ስለሚያስችለው ነው።

መጽሐፍ ሰይጣን በማጥፋት ተግባር ላይ እንዳለ መያዝ ይቻላል

መጠኑና ብዛቱ ይለያይ እንጂ አብዛኛዎቹ ጳውሎስ የዘረዘራቸው ድካሞች፣ በብዙዎቻችን ሕይወት ውስጥ የሚታዩ ናቸው። ድክመታችንን ካወቅን በኋላ ቀጥሎ ምን ማድረግ ይገባል? ሰይጣን ጥቃቱን ሲፈጽም «እጅ ከፍንጅ» ለመያዝ እንሞክር። «እጅ ከፍንጅ» ለመያዝም፣

- 1 «በደክምንበት አቅጣጫ» ብቅ ማለቱ አይቀርምና፣ በዚያ በኩል ነቅተን እንጠብቀው። ይህን ማድረግ ለመጀመሪያ ጊዜ ቀላል ሳይሆንልን ይችላል። ይሄም በቀላሉና በአጭር ጊዜ ውስጥ ይሳካልናል ብለን አናስብ። ሰይጣን እየተጠበቅነው መሆናችንን ስለሚያውቅ፣ ራሱን መሸፈንና መደበቅ ይጀምራል። ይሄ ዋና ዘዴው ነው። እርሱን እንዳንጠብቅ ሰይጣን አዕምሮአችን ወደ ሌላ በቀላሉ እንዲሳብ የማድረግ ችሎታ አለው። አዕምሮአችን እርሱን በመጠበቅ ፈንታ ባጋጠመን ችግር ላይ ብቻ እንዲያተኩር ለማድረግ፣ መሰናክል በመንገዳችን ላይ መፍጠርንም ያውቅበታል።

ሰይጣንን በተግባር ላይ እያለ «እጅ ከፍንጅ» መያዝ እንዴት እንችላለን? ለምሳሌ ድካማችን «የሥጋ ፍትወት»

ነው እንበል። ይህን ድካማችንን በመጠቀም ሰይጣን በሕይወታችን ላይ የሚያደርሰው ጥቃት ተላል እንዳልሆነ እናውቃለን። በዚህ አትጣጫ መጠበቃችንን ስለሚያወቅ ሰይጣን ራሱን ግልጠና ግልጽ አድርጎ እንደግደብ ተደምሶ ስለገልጸናል። አረሳኩና «ሰይጣን ይመጣል» ብለን በማንጠበቀው ጊዜና ሥፍራ የመጣል አርጌ የህብ ፋይሎችን ከምናጠራትምበት የአዕምሮ ክፍላችን ውስጥ (unconscious) ገብቶ አንጻንድ ሃሳቦችን ይፈልግና ክርስቲያን ከመሆናችን በፊት ወይም ክርስቲያን ከሆንን በኋላ ካለው ብዙ ጊዜ የሆነውን ሃሳብ ወደ አዕምሮአችን እንደ ፈለም ብት ያደርግልናል። ይህን የሚያደርገው ምናልባት ተንብር ከከን በመጸለይ ላይ ሳለን ሊሆን ይችላል። ሰይጣን በዚያ አካባቢና በጸሎት መንፈስ ውስጥ እያለን ይመጣል ብለን ፈጽሞ ስለማንገምት ወደ አዕምሮአችን ብት ያለውን ህብ ተሉ በማሰወጣት ፈንታ ይበልጥ ራሳችንን በዚያ ህብ ማዘናናትና ማስደሰት እንጀምራለን። ሰይጣን ህቡን ግመን ጨት ብቻ ሳይሆን ያየውን በተግባር ላይ እንደናውሰው በረቀቀ ጥበብ ህብ ያቀርብልናል።

2

የምናስታውሰውን የእግዚአብሔርን ቃል እንተቀበልን። ሰይጣንን በተግባር ላይ እያለ «እጅ ከፍንጅ» ለመያዝ በመጠበቅ ላይ ከሆንን ቀኝተ የህብ ፋይሎ አውጥቶ ወደ አዕምሮአችን አሰማምሮ ሲያቀርብልን እኛም በውስጣችን ያጠራ ቀምነውን የእግዚአብሔርን ቃል አንድ በአንድ እያስታወስን እንወርውርበት። ለምሳሌ፦

- «...ሲለዋችንና አመንዝሮችን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል» (ዕብ. 13:14)፥
- «...የምንዝር ተግባር የሚፈጽም ሰው ግን ግብተዋል የጎደለው ነው-፤ ሕይወቱንም በከንቱ ያጠፋል። ውርደትና ድብደባ ይደርስበታል፤ ሁልጊዜም እንደተዋረደ ይኖራል» (ምሳሌ 6:32)፥
- «...ከዝሙት ራቁ» (የሐዋ. 15:29)፥
- «...ከዝሙት ራቁ፤ ሰው የሚያደርገው ለላው ኃጢአት ሁሉ ከሰውነቱ ውጪ የሚደረግ ነው-፤ ዝሙትን የሚፈጽም ሰው ግን በዝሙት ሰውነቱ ላይ ኃጢአትን ያደርጋል» (1 ቆሮ. 6:18)፥
- «ሃሳብ ግን በዝሙት ኃጢአት ላለመውደት እያንጻንቶ ወንድ የራሱ ሚስት ትኑረው-፤ እያንጻንዷም ሴት የራሷ ባል ይኑራት» (1 ቆሮ. 7:2)፤

- «የአግዚአብሔር ፈቃድ እናንተ እንድትተደሰና ከዛመተ እንድትርቱ ነው፤ ከእናንተ እያንጻጸቱ የዛ ሰውነትን በትድበናና በከብር ጠብቆ መያዝን ይወቅ። እግዚአብሔርን እንደግያውቁ አረግውያን የፍትወት ምኞት አይነረው» (1 ተሰ. 4:3-5)፤

እነዚህንና ሌሎች ጥቅሶችን እያወጣን እንምታው። በታላቅን የግንባታውሰው ከሆነ በትናንሽ ካርድ ጽፈን ቢላችን እናስተምጠውና በይጣን መቀሰቀስ ሲጀምር አውጥተን እንጥቀስበት። ጌታ ኢየሱስም በሰይጣን ሲፈተን «ተጽፏል» በግለት ተጠትጥበታል።

3

በይጣን «አንዴ ታውቀኝልና ተመልኼ አልመጣም» አይልም። ትንሽ ቆይቶና አረሳቡት እንዲሁም መልኩን ተይርብት ይላል። በተለይ በውጪ አገር የምንኖር ኢትዮጵያውያን የልሳቱን ዜና ለማዳመጥ ቴሌቪዥናችንን ስናይ፣ በወራው መካከል ግብታዊቷ ስለግኘና በከፊል ሰውነቷ የተጋለጠ ሴት የመኪና ግብታዊቷ ስትናገር ብት አድርጎ ወንዶች ለሆነው ግጥመኝና ግብረኛውን ያሳየናል። መነኩት በሆነው ዓይናችን ይጠቀምና በአዕምሮአችን መጫወት ይጀምራል። በመጠበቅ ላይ ካለን፣ ያ የሰይጣን ወጥመድ መሆኑን ወዲያው ለይተን እናውቃለን። በዚህ ዓይነት ሰይጣንን እጅ ከፍንጅ ያዝው ግለት ነው። ከዚህ በኋላ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ስለግኘና ግብታችን ትላል ይሆንልናል። በይጣንን ለመጥጋት ትልቁና አስቸጋሪው ከፍል ሰይጣንና አሠራሩን ለይቶ ግወቁ ላይ ነው።

4

የሰይጣንን አመጣጥ ለግወት በመንፈስ ቅዱስ ላይ እንታመን። በይጣንን «እጅ ከፍንጅ» መያዝ ተላል አይደለም። የተላከ ውጤት ወዲያው እናገኛለን ብለን መጠበቅ አይገባም። በክርስትና ሕይወት ስናድግና በቂ ልምምድ እያገኘን ስንመጣ፣ ግንኙነትና አሠራሩን እያወቅን እንመጣለን። በይጣንን «እጅ ከፍንጅ» ቢያዝው ቁጥር መረዳት ያለብን፣ መንፈስ ቅዱስ እየጠቀመን መሆኑን መርሳት የለብንም። ይሄ የእርሱ የሥራ ድርሻ ነውና በእርሱ ልንታመን ይገባል። ይሁን እንጂ የሰይጣንን አሠራር ለግወት የራሳችንም ድርሻ እንዲኖርበት ያስፈልጋል። ችግሩ ግን የብዙዎቻችን «ድካሞች» በጣም ብርቱሞች ስለሆኑ፣ ዓይናቸውን የሰይጣንን ተከላ እንግንመለከት የታወሩ ናቸው። ለምሳሌ «ትናት» ድካሙ የሆነ ሰው ትናቱ ሲቀሰቅሱ ያ ከሰይጣን የመጣ ነው ብሎ ግመንና መተበል ያትተዋል። በግሪኩ ኃይለኛ ስለግኘና ምንጩን እንዳያይ ዓይኑን ያሳውረዋል። እዚህ ላይ

የመንፈስ ቅዱስ እርዳታ የግድ ያስፈልገዋል። ያለመንፈስ ቅዱስ ድጋፍና ዕርዳታ አዕምሮአችን በጠላታችን በሰይጣን ላይ ግተቱር አይችልም።

መንፈስ ቅዱስ በዚህ ሁኔታ ላይ የሚያግዝን መቼ ነው? ከመጀመሪያው ጊዜ ጀምሮ፣ ግለትም ሰይጣን ሁሉን ወደ አዕምሮአችን መወርወር ከጀመረበት ጊዜ ጀምሮ ነው። ይሄ ሁላብ «ከሰይጣን የመጣ ነው» በማለት የግስጤንቀቂያ መልዕክቱን ወደ አዕምሮአችን ይልካል። ድምጹ ለሰላሳ በመሆኑ ከሩቅ እንጂ ከቅርብ የመጣ አይመስለንም። ጆሮአችንን የሚያደነቁር ድምጽ ባይሆንም፣ እኛን ለግስጤንቀቂ ግን በቂ ነው። መንፈስ ቅዱስ ሲናገር የመስማት ልምምድ ስላለን ምናልባት አንለየው ይሆናል፤ ነገር ግን ቀስ በቀስ ድምጹን ለመስማትና ለይተን ለማወቅ ራሳችንን ግለግመድ ይገባል።

5 ሰይጣንን «እጅ ከፍንጅ» ለመያዝ ድምጻችንን እናሰማው። ሌላ ዉለግን ተገን አድርጎ ወደ ግጌያችን ሲገባ «ግዝ አንተ? መጣህ-ብህ!» ብለን ድምጻችንን ስናሰማው ፈርጥጦ ይጠፋል። ሰይጣንም ሥራውን በዉለግ ውስጥ ስለሚሠራ፣ ራሱን ደብቆ ብቅ ሲል «አንተ ሰይጣን!» ስንለው ግን ኑኩን እንዳወቅንበት ስለሚረዳ ያኔ ብርክ ይይዟል። ከሰይጣን ጋር ንግግር መያዝ ይገባል እንዴ? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ኢየሱስ ራሱ ካነጋገረው፣ እኛም ልናነጋግረው ይገባል፤ የምናነጋግረውም ኢየሱስን እንደምናነጋግረው ነው። ኢየሱስን በጸሎት፣ ሰይጣንንም በመቃወምና በመግሰጽ እናነጋግራቸዋለን። የሰይጣንን አጥፊነትና ያለውን ኃይል እያወቅን ለእርሱ ትዕዛዝ መስጠትና መቃወም ያስፈራን ይሆናል። ይሁን እንጂ ሰይጣን ፊት ለፊት ስሙን እየጠራን በንቃወሙ ይጎዳን ይሆናል ብለን መፍራትና ግሰብ የለብንም።

እንዴት ለሰይጣን መልስ መስጠት እንደሚገባን ኢየሱስ ከግል ሕይወቱ ምሳሌ ትቶልናል። ኢየሱስ በዲያብሎስ ሲፈተን፣ ለእያንዳንዱ ሁላብ «እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል» እያለ መልስ ሰጠው። «ሰው የሚኖረው እግዚአብሔር በሚኖረው ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይደለም ተብሎ ተጽፏል...» (ዮሐ. 4:4)፣ «...እግዚአብሔር አምላክህን አትፈታተው ተብሎ ተጽፏል...» (4:7)፣ «...ወዲያ ሂድ አንተ ሰይጣን ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ስገድ፣ ሕርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፏል ለሰው» (4:10)። ከዚህ በኋላ «ዲያብሎስ ኢየሱስን ትቶት ሂድ» ይላል።

ሰይጣን ድል የተመታ ጠላት መሆኑን መረዳት ትልቅ ነገር ነው። ይሄ ሁከብ ግን ብዙዎችን አሳስቷል። ሰይጣንን ኢየሱስ ድል ያደረገው ጠላት በመሆኑ «የምንም ዓይነት ኃይል የለውም» ብለው የሚያስቡ አሉ። ኢየሱስ ሰይጣንን ስላሸነፈው ሰይጣን እኛን አይዋጋንም ብሎ ማሰብና መገመት ትልቅ ስህተት ነው። ሰይጣን ይሸነፍ እንጂ ወርሶ የሞተ አይደለም። የዘረውም ኃይል አልተቀነሰም። መጀመሪያ እንደ ነበረው ኃይለኛና አደገኛ ነው። ጠብ ለመጫርም ሁልጊዜ በተጠንቀቅ የቆመ ነው። ሰይጣን ማንኛውንም ሰው ፈጽሞ አይፈራም። እንደ ቃለና ፈቃዱ በትድስና ሕይወት ካልፀናን፣ ሰይጣን የረለገውን ጥቃት በእኛ ላይ ማድረስ መብቱ ነው። እርሱን የምንቋቋምበት የራሳችን የሆነ ኃይልና ጉልበት ስለ ሌለን፣ ለብቻችን ሰይጣንን እንዋጋለን ብንል ይበትብናል።

ኢየሱስ ሰይጣንን ድል ስለመታው በእርግጥ እርሱን ይፈራዋል። ስሙም ሲጠራ ይንቀጠቀጣል። እኛም የምን ጥጋው በራሳችን ስም ሳይሆን፣ በኢየሱስ ስም በሙሁን ያንን ስም ሲሰማ ይንቀጠቀጣል። ሰይጣን የኢየሱስ ስም ሲጠራበት አይወድም፤ ይፈራል። ስሙ ሲጠራ የተሸነፈበትን ወትት ስለሚያስታውሰው፣ ያ ስም እንደ ጦር ይወጋዋል። ስለዚህ የእኛ ኃይልና ሥልጣን የተመሠረተው በኢየሱስ ስም ላይ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ደጋግሞ በዚህ ስም በመ ጠቀም ማድረግና ጠይቀን ማጥፋት የምንችለውን ነግሮናል። «በቃል ቢሆን ወይም በሥራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድርጉት» ይለናል (ቆላስይስ 3:17)። ስለዚህ ሰይጣንን ስንቃወም በዚህ ስም መጠቀም አለብን። «አንተ ሰይጣን በኢየሱስ ስም እመጣለሁ...» በማለት በድፍረትና በሥልጣን ልንገለጽ ይገባል። ርኩሳን መናፍ ስት የኢየሱስ ስም ሲጠራባቸው ይንቀጠቀጣሉ። ማወቅ ያለብን የኢየሱስን ስም ጦርተን ሰይጣንን የምንቃወመው ኢየሱስን ከሕይወታችን ውጪ አድርገን ሳይሆን፣ እንደ ልብሰ ለብሰው ነው። ሰይጣን የኢየሱስን ስም ስንጠራ መሰጥቅ ብቻ ሳይሆን፣ እርሱን በሕይወታችን መልበሳችንን ጭጭር ያያል። አለበለዚያ ይንቀጥናል። እዚህ ላይ በኢየሱስን ከተማ በሰጠቱ የአስቲዋ (የኮሄናት አለቃ) ወንዶች ልጆች ላይ የደረሰውን ታሪክ መመልከቱ ይጠቅማል (የሐዋ. 19:11-17)።

ሠጦት ሰይጣንን ነትተን መጠበቅ እንዳለብን እንወቅ

ዘብ የቆመ ወታደር በተጠንቀቅ መጠበቅ ከፍተኛ ኃላፊነቱ ነው። በጥበቃ ላይ ዘብ የሚቆመ ወታደሮች አንዳንድ ጊዜ በእንቅልፍ

የሚሸነፉበት ጊዜ አለ። አንድ በዘብ ላይ ያለ ወታደር ዕንቅልፉን ተኝቶ ቢገኝ በርግውያን ሕግ መሠረት በሞት ይቀጣል። ሌሎች ወታደሮች ያለሲጋት መተኝት እንዲችሉ እርሱ ሳያንቀላፋ ጠላትን መጠ በት አበት። ሲያንቀላፋ የተገኘ ወታደር በሞት የሚቀጣበት ምክንያት የተቀሩትን ወታደሮች በጠላት ያስፈጃል ተብሎ ስለሚገመት ነው።

ነቅቶ መጠበቅ ለምድራዊ ወታደር ከሚያስፈልገው የበለጠ ለክር ስቶብ ወታደሮች ያስፈልጋቸዋል። በምድራዊ ውጊያ የተሰማሩ ወታደሮች የሚዋጉት እንደ እነርሱ በእንቅልፍ ሊሸነፉ ከሚችሉ ሰዎች ጋር ነው። የክርስትያኖች ጠላት ግን ሃያ አራት ሰዓት የማያንቀላፋ ሁል ጊዜ ንቁ የሆነ ነው። ስለዚህ ክርስቲያን ካንቀላፋ ራሱን ለአደጋ አጋልጦ መሰጠቱ ግልጽ ነው። ከተዘናናና ተደላድሎ ከተኛና እንዲሁም ግዴ ለሽ ከሆነ በሰይጣን ይጠቃል። ሰይጣን ውጊያውን ይበልጥ የሚያፋ ፍመው ክርስትያኑ ከተኛበት መንፈሳዊ እንቅልፍ ነቅቶ ሰይፉን እስከ ሚመዝበት ድረስ ሰይጣን ቀደም ብሎ ከፍተኛ ጥቃት እንደሚያደርስበት ስለሚያውቅ ነው።

የተኛን አንበሳ ሌላው ቀርቶ ዝንቦች እንኳን ሳይፈሩ ፊቱን ይወሩታል። ልክ እንደዚሁ በእንቅልፍ ላይ ያለውን ክርስቲያንም በጣም ቀላል የሚባለው ፈተና እንኳን አሸንፎ ሊጥለው ይችላል። ሳም ሶን በተኛበት ወቅት በቀላሉ ደሊላ «የጋደሉ ምክንያት የሆነውን ጸንሩን» መቁረጥ ቻለች። ንጉሥ ሳኦል ተኝቶ ጦሩ ከአጠገቡ ተወሰደ፤ እንዲሁም ናህ በተኛበት ወቅት ራቂትነቱ ታየ፤ ክርስቲያኑም በመንፈሳዊ ሕይወቱ ሲያንቀላፋ ለጠላት ጦር ያ፤ ከምንጊዜውም ይበልጥ የተጋ ለጠ ይሆናል። ስለዚህ ክርስቲያን ሁልጊዜ ነቅቶ መጠበቅ እንዳለበት መርላት የለበትም።

ክርስቲያን ነቅቶ ከጠበቀ በሰይጣን ዓላማውን መፈጸም አይችልም። ሌባ ቤታችንን ሰብሮ እንዳይገባ መጠበቅ ምን ያህል ከጉዳት እንደሚያድንን መረዳት ይህን ያህል ከገደ አይደም። ቤታችንን ከሌባ ከመጠበቅ ይልቅ ሰይጣን ወደ ሕይወታችን ገብቶ ጥቃት እንዳያደርስበን መጠበቅ የበለጠ ጥቅም አለው። ለዚህ ነው ኢየሱስ ደቀ መዛሙር ቱን ነቅተው እንዲጠብቁ ያሳለባቸው (የማቴ. 26:41)። ለእንቅልፍ ስንል ብቻ አንገታችንን በወንበዴ ማስቆረጥ ትልቅ ዋጋ መክፈል ይሆናል። ያ እንኳን ምናልባት ከሞት ልናመልጥ እንዲሁም ቁስላችንም ሊድን ይችል ይሆናል። ባይድንም እንኳን የምንሞተው ሞት ጊዜያዊ ሞት ብቻ ነው። ሰይጣን የሚያደርሰው ጉዳት ግን ከዚያ የበለጠ ወይም ዘለዓለማዊ ነው። ዳዊት በሰገነቱ ሆኖ ዓይኑ በቤር ሳቤህ ላይ ያረፈው መንፈሳዊ እንቅልፍ ውስጥ በነበረበት ጊዜ ነበር። ስለሆነም በቀላሉ ከሰይጣን ወጥመድ ውስጥ መግባት ቻለ። በጋጢአቱ ምክንያት ዳዊት ያለእንቅልፍ ያደረባቸው ሌሊቶች ምን ያህል እንደነበሩ መገመት አያቅተንም። ስለዚህ ሳንናቀላፋ ነቅተን መጠበቅ ከቻልን ሰይጣን ዓላማውን እንዳይፈጸም እናደርገዋለን።

በግንቀሳፋት ውስጥ ያለውን አደጋ የምናውቀው ነቅተን በንጠ ብቅ ብቻ ነው። የተኛ ሰው የራሱን «ግንከራፋት» መስጥት አይችልም፤ ሌላውን ግን እንቅልፍ በመንሳት ያበላጋል። ያሳንቀሳፋ ሰው በአካባቢው የሚሆነውን ያውቃል፤ ይሰማል። በመንፈሳዊ ሕይወታችን ጉዳዮች ከሆንን ደግሞ፣ በሰም ክርስቲያን ነን የሚሉት ልባቸውን ካለመጠበቃቸው የተነሳ የሚፈጽሙትን ጋጢአት ግዮት እንችላለን። ታዲያ የሌለውን ሰው ጋጢአት ግዮትና ግወት እኛን ምን ይጠቅመናል? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እርግጥ ነው የሌለውን ሰው ሕይወት የምናየው ለመፍረድ ሳይሆን፣ ልባችንን ካልጠበቅን በእኛ ላይ ለደርሰ የሚችለውን ሃገር ስለሚያሳዩን፣ ምሳሌና ግስጠንተኒያ እንዲሆንን ብቻ ነው። እንቅልፍ ሁሉንም ሰው እኩል ያደርጋል። ደካግውም ሆነ ጋይለኛው ካንቀሳፋ ሁለቱም እኩል ናቸው። ሞትም ሆነ ጥበበኛው በእንቅልፍ ላይ ከሆኑት ሁለቱም ለአደጋ የተጋለጡ ናቸው። በመንፈሳዊ ሕይወቱ ብዙ የቆየውና እንዲሁም ገና ወደ ክርስቶስ የመጣውም በመንፈሳዊ የእንቅልፍ ሰመመን ውስጥ ከሆኑት ሁለቱም ለሰይጣን የተጋለጡ ናቸው።

ግንም ሰው በእንቅልፍ ሰመመን ውስጥ ካለ ሰው ጋር ቁጭ ብሎ ተዘናገሩ መጫወት የሚወድ የለም። ሌላው ተርቶ ሰናወራላቸው እንቅልፋቸው የመጣ ከመሰለን፣ «ይረፉ» ብለን ትተናቸው እንዲላን እንጂ ቁጭ ብለን ከክርስቶስ ጋር ደስ ብሎን መጫወት አይሆንልንም። ለምሳሌ በእንቅልፍ ላይ ያለውን ሰው እንዲያስቀምጡልን በአደራ የሰጠ ነውን ዕቃ በማግሥቱ መልሶ እንዲሰጠን ብንጠይቀው፣ ከእኛችን መቀበሉን ፈጽሞ አያስታውስም።

ክርስቶስም በመንፈሳዊ እንቅልፍ ውስጥ ካለ ክርስቲያን ጋር ሕብረት ግድረግን አይመርጥም። ስለ አባቱ መንግሥት ራእይን (መገለጥን) የሚሰጠው ነቅተው ለሚጠበቁት ክርስቲያኖች እንጂ መቀበላቸውን ለማያስታውሱት በእንቅልፍ ሰመመን ውስጥ ላሉት ክርስቲያኖች አይደለም።

አንዳንድ ክርስቲያኖች በጋጢአት ወድቀው በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ከቆሰሉና ከተላላጡ በኋላ የት መሄድ እንዳለባቸውና እንደ ሌላባቸው፣ ከግን ጋር መተባበር እንዳለባቸውና እንደሌላባቸው ያጌ መመርመርና እርምጃቸውን መጠበቅ ይጀምራሉ። ቀስሎ ሲደገፋቸውና አገግመው ሲነሱ፣ ከዚህ በፊት የደረሰባቸውን ጉዳት ፈጽሞ ይረሱና ከቀድሞው ባላነሱ ሁኔታ «የግድየለሽ ክርስትና ሕይወት» መኖር ይጀምራሉ። አንድ ጊዜ በሌባ የተዘረፈ ሰው፣ ተመሳሳይ ጉዳት ለሁለተኛ ጊዜ እንዳይደርስበት በሩን በጥንቃቄ ይዘጋል። እንዲያውም አንዳንዶች እንቅልፉን መስዋዕት በማድረግ ነቅቶ የሚጠበቅበት ጊዜ አለ። እውነተኛ የክርስቶስ ወታደር ለመሆን ከፈለገን፣ ሁልጊዜ ነቅተን መጠበቅ አለብን። እንደ ሰነፍ መንገደኛ በየመንገዱ ዳር ግንቀሳፋት የለብንም። እግዚአብሔር ያረፈው ሥራውን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ ነው፤ እኛም

የደህንነታችንን ጉዞ እስከገንፈጽም ድረስ ነቅተን መጠበቅና መሥራት አለብን። ግረፍ የምንችለው ምንም ዓይነት አደጋ ከሌለበት ከሕላዓ ግዲ ቢታችን ስንደርስ ብቻ ነው።

የሆኑ የከተማ ወይም የመንደር ዘብ ጠባቂዎች እየዙፉ የሚጠ ብቁት ሁለት ወይም ሦስት ቤቶችን ብቻ ሳይሆን መላውን መንደር ወይም ከተማ ነው። ልክ እንደዚሁ አማኝም የሚጠብቀው የተወሰነውን የሕይወት ክፍሉን ብቻ ሳይሆን ሁለንተናውን መሆን አለበት። እንዳ ገዱ ሌላውን በንግግር እንዳይጎዳ «ምሳሌን ይጠብቅና» በሌላ በኩል ግን ወደ ዝመት ሊጥለው የሚችለውን አዕምሮውን አይጠበቅም። ሌላው ደግሞ እጁን ከሌለው ሰው ኪሳ ከመከተት ይቆጥብና ልቡን ግን ከቅናትና ከምቀኝነት መጠበቅን ችላ ይላል። ስለዚህ እውነተኛ ክርስቲያን ሕይወቱን መጠበቅ ያለበት በአንዳንድ አቅጣጫ ብቻ ሳይ ሆን በሁሉም አቅጣጭ ሊሆን ይገባል። ምክንያቱም ሰይጣን ትንሽ ተዳዳ ካገኘ ያንን በመጠቀም ከፍተኛ መንፈሳዊ ጉዳት ሊያደርስብን ስለሚችል ነው።

በዚያዎቻችን በጥቃቅኑ ነገር ጠንቃቃዎች እንሆንና ጎልቶ የሚ ታየውን ትላልቁን ነገር ግን ችላ እንላለን። ኢየሱስ ፈረሳውያንን «ከአዝ ሙድተ ከእንሰልፉ ከከመን ዐሥራት ትሰጣላችሁ፤ ነገር ግን በሕግ ውስጥ የሚገኙትን ዋና ነገሮች ትተዋላችሁ» (የማቴ. 23:23) እንዳላ ችው እናስታውሳለን። አንዳንድ ክርስቲያኖችም በጥቃቅኑ ነገሮች ላይ ትኩረት ይሰጡና ትላልቁን ነገር ችላ ይሉታል። ቅድስናን ራሳን የመከፈ ሕይወት ለሌላው ፍቅርና ርህራሄን ግላየትን ችላ ይሉና «በአምልኮ ሥርዓት» ላይ ንቃት ያሳያሉ። እንዲያውም የበለጠ ነቅተን መጠበቅ የሚገባን ደካማ በሆንንበት አቅጣጫ ላይ መሆን አለበት። ሰይጣን በደከምንበት አቅጣጫ በመጠቀም ዓላማውን ለመፈጸም ስለ ሚችል በዚያ አቅጣጭ እንዳያጠቃን የበለጠ በማስተዋል መጠበቅ ይገባል።

ሰይጣን የሚያጠቃው ግሽነፍ የሚችልበትን ጊዜና ሁኔታ እየጠበቀ ነው።

■ ሰይጣን በተለይ አዲስ የሆነውን አማኝ መፈተን ይወዳል። ከእይ ጣን መንጋጋ አምልጦ ወደ ኢየሱስ የመጣ አዲስ አማኝ ሰይጣን የፈተና ቀስቱን ሲወረውርበት በሲኦል ያሉት የርኩሳን መናፍሳት በሙሉ በእርሱ ላይ እንደተለቀቁበት መስሎ ይሰማውና ጩኸቱን ያሰማል። የክርስቶስ ደቀ መዛሙርትንም ቢሆን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ገና ህጻን በሆኑበት ጊዜ ከመፈተን ሰይጣን ወደ ጋላ አላለም። ተስፋ የተሰማቸው የመንፈስ ቅዱስ ሰጦታ ገና እንዳልወረደላቸው ያወቅ ዝር። ሰይጣን ግንም ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ አድጎ ትልቅ እህኒ ሆን ድረስ አይጠበቅም። ገና በጨቅላነቱ ወገቱ ለመጣል ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። እነዚያ በእምነታቸው ህጻን ሆነው ያልወደቁት+

የእግዚአብሔር ጸጋ ደግሮ በለያዛቸው ብቻ ነው። ሰይጣን «ይሄ ልው በእምነቱ ገና ህጻን ነውና እርሱን አሁን አልነካውም» አይልም። ሰይጣን የሚፈትንን በራሱ ጊዜ እንጂ እኛ በምንመርጠው በዓትና ቀን አይደለም።

2 ሰይጣን ከርሰቲያንን ለመፈተን የሚመርጥበት ሌላው ጊዜ በቸግርና በመከራ ውስጥ በሚያልፍበት ጊዜ ነው። ኢየሱስ ትፅግሥት እንዲያጣና በመከራው ጊዜ በእግዚአብሔር እንዳይታመን ለማድረግ ፈተናውን የበለጠ ያፋፋመው ሰውነቱን በቁስል መትቶ ካዳከመው በኋላ ነው። ኢየሱስን የፈተነው አርባ ቀን ጾሞ በደከመበት ጊዜ ነው። በመከራና በቸግር ጊዜ ጸንተን ለመቆም ብንፈልግ አንድ ነገር መረዳት ያስፈልገናል። ያም ሰይጣን በዘረጋልን ፈተና ከምንነዳው ይልቅ እንድናደርግ የሚያባብለንን ኃጢአት ሠርተን የሚደርሰብን ጉዳት (ጠባላ) የበለጠ እንደሚያመዝን ነው። በገንዘብ እጦት ምክንያት እኛና ቤተሰባችን ሰንሰቃይ ሰይጣን ይህን አጋጣሚ ይጠቀምና «አሁን ምን ልታደርግ ነው? ልጆችህ በረሀብ እንዲያልቁ እግዚአብሔር እንደማይፈልግ ታውቃለህ። ከጠንባቤ ኩረፈው ወስደህ ልጆችህን በትመግብ ምን አለበት?» በማለት የራሳችን ያልሆነውን ገንዘብ እንድንወስድ ያጥባብናል።

3 ሰይጣን ሊፈትን የሚመርጥበት ጊዜ እግዚአብሔርን በሚያከብር አገልግሎት ውስጥ ለመግባት በንዚጋጅ ነው። «ጊዜው ገና ነው! የጌታን ቀን ጠብቅ» በማለት ሊያዳከመን ይሞክራል። በአገልግሎታችን ውጤት ግምገማት ስንጀምርና የብዙዎች ዓይን በእኛ ላይ መሆን ሲጀምርም በረቀቀ ጥበብ የምንጠፋበትን መርዛ እየተመመልን መሆኑን አንርሳ። ይህን ግለት ሰይጣን ጎልቶ የሚታይ አገልግሎት እነሲኖረን ድረስ አይፈትንም ግለት አይደለም። ባጋጠመው ዕድል ሁሉ በአገልግሎታችን ለማድናቱ የተቻለውን መንገድ ሁሉ ይጠቀማል። የምንፈተንበትን ወይንም ደካማ የሆነበትን ነገር ግወቁት ሥራውን በጣም ቀላል ያደርግለታል። ሰይጣን የሔዋያ ልብ በፍራው ወብት ልቧ መያዙን በላወቀ ቀላሉ የሚጥልበት መሣሪያ (ምክንያት) አገኘ። ሔዋያ ከፍራው ለመብላት እንደ ጎመጀች አይቶ ሰይጣን ያንን ዕድል በመጠቀም የበለጠ ሀኒታው እንዲመሳል አድርጎ አቀረበላት። ያን የራሷን ፍላጎት መግታት ሰላልቻለች ቀጥቶ በላችሁ ለኃጢአት እጃችንን ባለመሰጠት ከፈለግን እግራችን ኃጢአት ወዳለበት ሥፍራ እንዲወስድን አንፍቀድለት። ለኃጢአት ባለመሸነፍ ከፈለግን ሰይጣን የዘረጋልንን ፈተና በመደነት ዓይን አተኩረን አንመልከተው ወይንም አፅዋ ርካችንና ልባችንን መሉ በመሉ አንሰጠው።

1 ሰይጣን ሊፈትን የሚመርጥበት ሌላው ጊዜ የእግዚአብሔር ፍትር ከምንጊዜውም የበለጠ በሚገለጥልን ጊዜ ነው። እግዚአብሔር ፈገግ ብሎ ልቡን ሲባብረን ትዕቢት ወደ ውስጣችን ይገባና በራሳችን መመካት እንጀምራለን። በሌላ በኩል ደግሞ ድምፁ ሲርቅበን

«ሰብርብር» እንላለን። እርሻ ጥሩ ዓዩር ተመጣጣኝ የጸሀይ መቶት አጥኝቶ እህሉ ሲያብብ አረመኖ በዚያው መጠን ግድግዳ ግብብ ይጀምራል። ውርድና ብርድ ሲመታው ደግሞ እርሻው መቶት ይጀምራል። ልክ እንደዚህ ሰይጣን መጥፎውንም ሆነ ጥሩውን ሀኒታ መጠቀም ስለሚችል ነትትን ልንጠብቀው ይገባል።

ሰይጣን መቼ እንደሚፈትን በቻ ሳይሆን እንዴት እንደሚፈትን ንም አይነግረንም። ወሳኙ እርሱ እንጂ እኛ አይደለንም። መጀመሪያ እንደ ቅርብ ወዳጅና ዳደኛ ሆኖ ይቀርብናል። ግንኙነትን እስከምናውቅ ድረስ በራችን ለእርሱ የተከፈተ ነው። ጳውሎስ ሰይጣን «የብርሃን መልአክ ለመምሰል ራሱን ይለውጣል» ይለዋል (2 ቆሮ. 11:14)። ከሁሉም የበለጠ ይሄኛው ዘዴ አደገኛ ነው። ምላሱን አለስልሳና የጉብይ ካ (ልብስ) ለብሶ ሲመጣ ብዙ ቅዳሳንን ያሳክታል። የወንጌል ተቆርቋሪ በመምሰል እውነትን እያጣመመ ይቀርባል።

አግኖች ሁሉ በዚህ እንደማይሞኙለት ስለሚያውቅ ሌሎች ብልሃቶችና ዘዴዎችን ይፈጥራል። በዚህ ክርስቲያን አስተዳደር ውስጥ አልፎ አልፎ የሚኖረውን ድክመት አጋኖና አተልቆ በማሳየት አንጥንድ የጥህና ደካማ ክርስቲያኖች «መንፈሳዊ መሪዎች እንዲህ ከሆኑ ክርስትናን አልፈዋል» ብለው ከጌተ ክርስቲያን እንዲሸቹ ያደርጋል። «ለጌታ ሥራ» የሚቆረቆሩትን በመጠቀም ልባቸውን በቁጣና በንዴት በመመላለስ በእግዚአብሔር ቤት ስተዋል ብለው የሚያስቧቸውን በይቅርታ በመቀበል ፈንታተ እንዲያጠቋቸው ይገፋቸዋል። የክርስቶስ ደቀ መዛሙርትም በእግዚአብሔር መንግሥት ቅናት ስለነበራቸው መልእክታቸውን ባልተቀበሉ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር እሳት አውርዶ እንዲያጠፋቸው ጸለዩ (ሉቃስ 9:54-55)። በዚህ ዓይነት በመቆርቆር መንፈስ ሳናውቅ ጠላታችን የሆነውን ሰይጣንን ወደ ሕይወታችን አስገብተን እንዳናስተናግደው እንጠንቀቅ።

ሰይጣን የአግኖችን የዕለት እንቅስቃሴ መሰላል ከዘዴዎቹ አንደኛው ነው። በመሰላል ተግባሩ ሰይጣንን የሚስተካከለው አገርም ሆነ የሰላላ ድርጅት የለም። ያለንን ዝንባሌ፣ ሀሳብ፣ ዕቅድና እንዲሁም ልባችንን የጣልንባቸው ነገሮች ምን እንደሆኑ ለማወቅ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ልባችን ያዘለለበትን አትጣጫ ካወቀ በኋላ የፈተና ወጥ መዳን ይዘረጋል። ሰይጣን መወረሻ ላይ የት ለመድረስ እንዳስብን ሳያውቅ የምንፈልገውን ነገር ግድረግ ፈጽሞ አንችልም። በዚህ ጊዜ ደካማ የሆነው ከፍላችን ለፍላችን ታግኝነትን አጉድሎ አትጣጧችንን ወይንም ምስጢራችንን ለሰይጣን ሊገልጽብን ይችላል።

ሰይጣን «ዕድገት የመፈለግ» ምኞታችንን (ambition) በጣም ይወዳል። ምክንያቱም ነፍሳችንን ለፈተና አጋልጦ የሚሰጠው ይኸው «ምኞት» እንደሆነ ስለሚያውቅ ነው። ሰይጣን በተላላ በማይሆን

ተከፋ ልባችንን ካብጠው (ከሞላው) በኋላ ይህን ፍላጎታችንን በመጠቀም ወደጠለቀ ኃጢአት ውስጥ ይከተናል። ነጻነትን ለመገካት ሁልጊዜ የረቀቀ ተገኪን ይጠቀማል። ለመፈተን ጢጋ ሲል እጅግ በጣም ተለላልሶና ለእኛ የሚቆረቆር መሰሉ ነው። ለግወት የሚፈልገውን በአንድ ጊዜ ለማጥገን ቢሞክር ተገኪ ስለሚታወቅበትና አቀራረቡ በዝግታ ነው። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን ሔዋንን ለመጣል የተጠቀመበት ጥበብና ዘዴ ነው። ሔዋንን «ቀጥረሽ ብዬ» በማለት አልነገራትም፤ በዚህ ዓይነት መልክ ቢቀርባትና ተገኪ ገብቷት እንደ ምታባርረው ያውቃል። ስለዚህ ከሄዋን ጋር የህብል ልውውጥ ለማድረግ በር ከፋች የሆነ ጥያቄ አቀረበላት። «በአትክልቱ ቦታ ካሉት ዛፎች ሁሉ ፍራ እንዳትበሉ በእርግጥ እግዚአብሔር አሟችኋል?» ሲል ጠየቃት (ዘፍ. 3:1)። የሚቀጥለው የተገኪል ጥያቄው «እርግጠኛ ነሽ? እግዚአብሔር ቸር አምላክ እንደሆነ ታውቂያለሽ፤ በአትክልቱ ቦታ ካሉት ዛፎች ሁሉ እንዳትበሉ ሳይከለክላችሁ ይህኛውን እንዳትክሉ ግለቱ ለምን ይሆን?» በማለት በእግዚአብሔር ላይ ጥርጥር ወይም ጥያቄ እንዲኖራት አደረገ። ከዚህ በኋላ ሔዋንን ለመጣል አስቸጋሪ አልሆነበትም።

ከሰይጣን ጋር ውይይት መጀመር በጣም አደገኛ ነው። ብዙዎች ሳያውቁት አንድ እርምጃ ብዙም ሁለት እያሉ ከሰይጣን ጋር የሚጓዙ አሉ። አንዱ ከእርሱ ጋር መራመድ ከጀመሩ ሳያውቁት ብዙ ርቀው ይሄዳና መመለስ ፈጽሞ ያትታቸዋል። ለሰይጣን አንደኛው በሆነ «በጅ» ግለት እርሱን ለመቃወም የምንችልበትን ኃይል ግጥት ግለት ነው። በዚህ ዓይነት ሰይጣን ያጠመደውን ሰው ቀስ በቀስ እየመራ ሊወጣበት ከማይችለው የኃጢአት ግጥ ውስጥ ይከተዋል። እግዚአብሔር ሲጠራቸውና ግሰጠንተቂያ ሲሰጣቸው ስምተው የማይመለሱ ለዘላለም ይጠፋሉ።

ምናልባት አንዳንዶች አንዳንድ ፊተና ሰይጣን ሊያቀርብላቸው «እምቢ» ለማለት ኃይልና ጉልበት ይኖራቸው ይሆናል። ይሁን እንጂ ጥበቃቸውን ምንጊዜም ግላላት የለባቸውም። ምክንያቱም ሰይጣን በአንድ ጊዜ መከራ ብቻ ትቷቸው ስለማይሄድ ነው። ጥቂት ቆይቶ ሌሎች አዳዲስ እርኩሳን መናፍስት ዉምር ተመልሶ ይመጣል። ሰይጣን ለሥራው የሚመለምላቸው ተጠባባቂ ሠራተኞች ምንጊዜም አያጣፉ። በአንድ ዓይነት ፊተና መጣል ካታተውና ከተሸነፈ ሌላ ዓይነት ፊተና በምትኩ ይዘረጋል። አልፎ አልፎ ሰይጣን ወደ ጌላ የግፈግፈግ ዘዴ ይጠቀማል። ክርስቲያኑ በሕይወቱ መዝናናት እስኪጀምር ድረስ አድፍጦ ይጠብቀዋል፤ ሰይጣን ለጊዜው «ተሸንፈአለሁ!» ብሎ ቢያምን ጦርነቱ አልቋል ወይም አብቅቷል ግለት አይደለም። «መሸቱ» እምነታችንን የሚያጠነክርን ይሁን እንጂ ጥበቃችንን የሚያላብገና እንዲሁም መንፈሳዊ ሕይወታችንን የሚያዳክምብን እንዳይሆን እንጠንቀቅ።

ሰይጣን መቼና እንዴት እንደሚፈትን ብቻ ሳይሆን ሥራውን ለማስተካት እነማንን እንደሚጠቀም ያውቃል። እንደ ብልህ እናጢ+ ሰይጣን ለእያንዳንዳችን የሚሰማውን ፈተና ቅርጽ መልክ ሰጥቶ የማቅረብ ከፍተኛ ችሎታ አለው። ያንን ያቀደውን ፈተና እነማን ጥሩ አድርገው ሲያስፈጽሙለት እንደሚችሉና እንዲሁም ለሥራው ተስማሚ የሆኑትን ሰዎች የመመልመል ዕውቀትና ችሎታ አለው። ሰይጣን ምልመላውን የሚያካሂደው በብርቱ ጥንቃቄ ነው። እግዚአብሔር ዓላማውን ለመፈጸም የማንንም ሰው እርዳታ አይፈልግም። ሰይጣን ግን ያለሰው ዕርዳታ ዓላማውን ማስፈጸም አይችልም። የዚህ ጥናው ምክንያት ሰይጣን በኃይሉና በችሎታው «ወብን» በመሆኑ ነው። ሰይጣን ለዓላማው የሚጠቀምባቸው ተራ ሰዎችን ብቻ አይደለም። የሚመርጣቸው ሰዎች ብዙ ጊዜ ከፍተኛ የአዕምሮ ችሎታ ያላቸውን (superior intellect)+ ቅዳሶች ናቸው ተብለው የሚታዩትን ዝንቅ ችን በሌሎች ዘንድ ተቀባይነትና ከጠራታ ያላቸውን ሰዎች ነው።

ሰይጣን ኃይልና ሥልጣን ያላቸውን እንዲሁም የታወቁ ሰዎችን ይጠቀማል። እነዚህ በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በአገር ደረጃ የታወቁ ሊሆኑ ይችላሉ። ከተሳካለት በሁለቱም መስክ እንዲሆንለት ይጥራል። የቤተ ክርስቲያኑን መድረክና እንዲሁም የአገሪቱን አመራር መቆጣጠር ከቻለ ሰይጣን የሚፈልገውን ዓላማ ለማስፈጸም በጣም ቀላል ይሆን ለታል። ስለዚህም የአገር መሪዎች ከነጉ እንዲሰለፉ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ምክንያቱም ባላቸው ኃይልና ሥልጣን ምክንያት ብዙዎችን የመሳብ ኃይል እንዳላቸው ስለሚያውቅ ነው። የአንድን የጦር አዛዥ ልብ በማሸፈን በእርሱ ሥር ያሉትን ወታደሮች በሙሉ መቆጣጠር እንደሚቻል ግልጽ ነው። የእስራኤል ንጉሥ የብረው ኢየርብ አም ወደ ጣሊት አምልኮ በማዘንበሉ ምክንያት የእስራኤልን ሕዝብ በሙሉ ወደ ኃጢአት አዘቅት ውስጥ እንደከተታቸው እናውቃለን። ዳዊት የእስራኤልን ሕዝብ እንዲቆጥር በሰይጣን ለቀረበለት ፈተና እጁን ሰጥቶ ሲሸነፍ በእስራኤል ሕዝብ ላይ ትልቅ መቅሰፍትን አመጣ።

ሰይጣን እጁን ማስገዛት የሚፈልገው በአገር አስተዳደር ውስጥ ያሉትን ባለስልጣናት ብቻ ሳይሆን ቤተ ክርስቲያንም ውስጥ ከፍተኛ ሥልጣን ያላቸውን ለማያዝና በእነርሱ ለመጠቀም ይፈልጋል። የቤተ ክርስቲያን መሪውን መንፈስ በኃጢአቱ ከጠከለ የተቀሩትን ምዕመናንን ለመበክል በጣም ቀላል ይሆንለታል። ሰይጣን የሚጠቀምበት ለተንኮል ይሁን እንጂ ጥሩ የአስተዳደር ችሎታ አለው። እያንዳንዳን ተራ ምዕመን ለመንካት ከመድከም ይልቅ ከጣይ ያለውን መሪ በመጠቀም ብቻ የተቀረውን ሰፊ ሕዝብ ለመድረስ ይፈልጋል፤ ይሞክራልም።

ሰይጣን በአዕምሮ የላቁትን ሰዎች ይጠቀማል። በችሎታቸው ዓለም ባደንቃቸው ሰዎች ቢጠቀሙ የሚያገኘውን ከፍተኛ ውጤት አስቀድሞ ያውቃል። በአዕምሮአቸው ተደናቂ የሆኑ ሰዎች ብዙዎችን

ማላት እንደሚችሉ ያምናል። ኢየሱስም ይህን ስለሚያውቅ ነው። አማኞችን «ሐሰተኞች መሲሆናችሁ ሐሰተኞች ነበያት ይነሱ፤ እነርሱ ቢቻላቸው ባለግዚአብሔር ምርጦችን እንኳ ለማላት ተአምራትንና ድንት ነገሮችን ያሳያሉ» (የማቴ. 24:24) በማለት ያስጠነቅቀው ሰይጣን ሁልጊዜ ርካሽ የሆነ ዕቃውን «ጥሩ ዕቃ ነው» ብለው ሊያሻሽሉት የሚችሉትን በአዕምሮአቸው የላቁትን ሰዎች ይመለምላል። እውነቱ ሰይጣን የሰውን አዕምሮ በመጠቀም ሊያደርስ የሚችለውን ጥፋት ስለሚያውቅ ለቆሮንቶስ ምዕመናን «...የእናንተም አላብ ተበላሽቶ ለክርስቶስ ያላችሁን ቅንነትና ገጽሕና ትተዋላችሁ ብዬ እፈራለሁ» (2 ቆሮ. 11:3) በማለት ያስጠነቅቃቸዋል። እግዚአብሔር የላቀ አዕምሮ ሰጥቶን እንደሆነ እናመሰግኘው ይሁን እንጂ ሰይጣን የራሱን ዓላማ መፈጸሚያ እንዳያደርገው በጣም እንጠንቀቅ።

ዓለም በአዕምሮአቸው የላቁትን ሰዎች ያመልካል። በዚህ ምክንያት ነው ብዙ ጊዜ አላሳች ትምህርቶችና ልምምዶች ከእንደነዚህ ዓይነት ሰዎች የሚፈልቁት ተከታዮችንም የሚያገኙት። ከትዕቢታቸው የተነሳ ብዙዎቹ የራሳቸው አምላክ መሆን ይፈልጋሉ። ይሁን እንጂ አወዳድ ቃቸው ታላቅ ነው። ሰዎች ከማንኛውም ነገር ይበልጥ «ነጻነታቸውን» ይፈልጋሉ፤ ሰይጣንም ይህንን ፍላጎታቸውን አውቆ ያንን የሚያገኙትን እንደልባቸው መሆን የሚችሉበትን መንገድ ያመቻችላቸዋል። እውነተኛ አስተማሪዎች ክርስትና መስዋዕትነት የሚጠይቅ እንጂ «ልቅ» ሕይወት የሚኖርበት አለመሆኑን አጥብቀው ያስተምራሉ። ሰይጣን ይህን አይቶ «ለምን ቀንብር ተሸካሚዎች ያደርጓችኋል? ይህን አድርጉ ያንን አታድርጉ እያሉ ለምን ሕግ ያበዛባችኋል?» ይላል። በዚህ ሳይብቃው ራሱን የመከድ ሕይወት የለለበት እንደልባቸው መሆን የሚችሉበትን የሃይማኖት ዓይነት አሳይቶ ወደዚያ ይከታቸዋል። ርካሽ ዕቃ የያዘ ነጋዴ ብዙ ገዢዎች እንደሚኖሩት ራሱን መከድ የለለበት እንደልባቸው መሆን የሚቻልበት ሃይማኖትም ብዙ ተከታዮች ይኖሩታል። ለጊዜው ሥጋቸውን ደስ ማሰኘት ይቻል እንጂ መጨረሻ ላይ «እውነት» ያሸንጋል።

ሰይጣን በልዩ የአገልግሎት መስክ የተሰማሩትን ሰዎች መገልገልን ይወዳል፤ እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች ብዙዎችን መሳብ እንደሚችሉ ሰይጣን ያውቃል። በብሉይ ኪዳን እንደ ከሌቴል የመጣ ነብይ ሌላውን እንዴት በመዋሸት እንዳታለለውና እግዚአብሔር አታድርግ ያለውን ነገር በማድረጉ ያ ሰው እንዴት እንደሞተ እናስታውሳለን (1 ነሥት 13:18)። እግዚአብሔር አሳድሳን ከፍ ከፍ ሲያደርገንና ሰዎች ጆሮአቸውንና ልባቸውን ሲከፍቱልን ብዙዎችን ለናሳስታቸው እንችላለንና በጣም እንጠንቀቅ።

ሰይጣን ሌሎችን ለመማረክ (ለማሳመን) ችሎታ አላቸው የሚላቸውን ሰዎች ፈተናውን ሲዘረጋ እንዲያግዙት ይጠቀምባቸዋል።

ብዙ ጊዜ በጣም ቅርባችን በሆኑ ሊያባብሉን በሚችሉ ሰዎች ይጠ ተግል። የኢየሱስ ግሊት ቀደም ሲል ሰይጣን ያልገደላት ወደ ኢየሱስ ለመጠጋት በእርሷ መጠቀም እንደሚችል ሰጠው ነገር። «እግዚአብሔርን ስደብና መት» አለችው። የተከለከለውን ፍሬ ለአዳም ያቀረበ ለት ደግሞ በጣም ቅርብ በሆነችው በሚሰቱት በሔዋን በኩል ነገር። ይህን ያደረገው በአዳም ሕይወት ውስጥ ሔዋን ያላትን ቅርበትና የማግባባት ችሎታዋን ስለተረዳ ነው። ኢየሱስ የተሳበትን ዓላማ ከፍጻሜ እንዳያደርስ ለማደናቀፍ ሰይጣን የተጠቀመው ሩቅ የሆነውን ሰው ሳይሆን ከደቀ መዛሙርቱ መካከል በጣም ቅርብ የነበረውን ጴጥርስን ነገር።

ሃዋርያው ጳውሎስ «ይህንንም የማደርገው የሰይጣንን የተንከል ሥራ ስለምናውቅ ሰይጣን እንዳያታልለን ብዬ ነው» ይላል (2 ቱር. 2:11)። እኛስ የሰይጣንን የተንከል አሠራርና እንዲሁም ዘዴውን ምን ያህል እናውቅ ይሆን? ሰይጣን ጠጋ ይልና እርሱ በሚመርጥለን አትጣጫ ብንሄድ በሕይወታችን የሚኖረንን ምችት ነጻነትና ቁሳቁላዊ ነገር ምን እንደሆነ ይዘረዝርናል። መጀመሪያ ላይ የሚያሳየን ከህግ ውጪ ያልሆነውንና ትክክለኛውን ነው። ይሁን እንጂ ትንሽ ቆየት ይልና ቀደም ሲል የነገረንን ሀሳብ በመለወጥ «ይህንን ደንብ ተከትላችሁ ብትሠሩ ውጤታችሁ ያግረ ይሆናል» ይለናል። ያ ግን የእግዚአብሔርን ሕግ የሚቃረን እንደሆነ እናውቃለን። «የእግዚአብሔርን ሕግ ተከትላችሁ ግደግና መበልጸግ ካልቻላችሁ እኔ በምሰጣችሁ መመሪያ ሥሩት ያፈታልችሁ» ይለንና የእግዚአብሔርን ህግ የሚቃረን ተግባር እንደንፈጽም ያባብለናል። ለጊዜው በሰይጣን መንገድ ያተረፍን ይምሰለን እንጂ መጨረሻ ላይ ውጤታችን ኪሳራ ብቻ ነው። ሰይጣን በሚሰጠን ሽልማት ብቻ ተታልለን ኃጢአት እንደንሠራ ከተገደደን መጨረሻችን እጅግ የከፋ ይሆናል። ከእርሱ ጎን መቆጣችንን ሰይጣን ካወቀና ካረጋገጠ አሠራር እንዴት እንደሆነ በማሳየት ሊያሰለጥን ይሞክራል። ኃጢአታችንን ግንም እንዳያውቅበን ሌላው ቀርቶ እግዚአብሔርም እንዳያይብን እንዴት መደበት እንደምንችል ያሳየናል። አዳምን ከእግዚአብሔር ሸሽቶ በዛፍ ሥር እንዲደበት ነገረው። ይሁን እንጂ ከእግዚአብሔር መደበት አልቻለም። እኛም ከእግዚአብሔር መደበት አያዋግንምና አሸናፊ ሊያደርገን ወደ ሚችለው ጌታ ተጠግተን እንኑር።





ሰይጣንን ፊት ለፊት እንቃወመው እንጂ አንሸሸው

ቀደም ሲል እንደገለጽነው ከትግል ወይም ከጦርነት ነጻ የሆነ እንስሳም ሆነ አውራ አይገኝም። ሁሉም የራሱ ጠላት ስላለውት ሁልጊዜ በተጠንቀቅ ላይ ይገኛል። እንዳንዶቹ የጠላታቸውን አመጣጥ ከፋቸው ግሽተትና ግዮትና ድምጻቸውን ለይተው ግወት ይችላሉ። አጠቃላይ ከጠላታቸው ጋር ፊት ለፊት ገጥመው የመታገል አትም ስለሌላቸው መከላከያቸው «ርጦ ግምለጥ» ብቻ ነው።

ክርስቲያኖችም የራሳቸው ጠላት አላቸው። ሲበሉም፣ ሲሠሩም፣ ሲገኙም፣ በአጠቃላይ ሁልጊዜ ከአካባቢያቸው የማይጠፋ ጠላት አላቸው። እንደ እንዳንዶ እንስሳትና አውራ ሁልጊዜ በፍጥነት ርጠው ግምለጥ ወይም መሸሽ አይችሉም። ምክንያቱም ጠላታቸው ሰይጣን ከመብረት የበለጠ ፍጥነት ያለው እጅግ በጣም አደገኛ የሆነ ጠላት ነው። ወይም ከጠላታቸው የሚደበቁበት የተፈጥሮ ክልል የላቸውም። ስለዚህ ክርስቲያኖች ያላቸው ምርጫ ሰይጣንን ከመሸሽ ይልቅ ፊት ለፊት መቃወም ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስም «ሰይጣንን ተቃወሙት፣ ከእናንተ ይሸሻል» በማለት ይመክረናል። ጥያቄያችን ግን «ይህንን ጠላታችንን የምንቃወመው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው?» የሚል ነው።



ሰይጣንን ለመቃወም የምንወስዳቸው እርምጃዎች፡፡

1

ሰይጣንን ለመቃወም፡ «እየጠበቅን መጸለይ» መጀመሪያ መውሰድ ያለብን እርምጃ ነው። ኢየሱስ «ወደ ፊትና እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ፤ የሰው መንፈስ ሁልጊዜ ዝግጁ ነው፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው» በማለት መመሪያ ሰጥቶናል። የሰጠንን መመሪያ «እየጠበቅን እንድንጸልይ» እንጂ፡ «እየጸለይን እንድንጠብቅ» አይደለም። ምክንያቱም ሰይጣን ወጥመድ ውስጥ ከገጣን በኋላ መጠበቁ ይህን ያህል ጥቅም የለውምና ነው።

2

ብዙ አማኞች ሰይጣን «የተሸነፈ» ጠላት መሆኑን ስለሚያስተውሉ ሁልጊዜ በፍርሃት ውስጥ ይኖራሉ። ያዕቆብ «ሰይጣንን ተቃወሙት ከእናንተ ይሸሻል» ይላል (ያዕ.4:7)። «ተቃወሙት» ሲለን፡ ጉዳት በሌለበት ሁኔታ እንድንቃወም ወይም ራሳችንን የምንከላከልበት ዘዴ እንድንፈጥር ማለቱ አይደለም። «ጠላታችሁን ፊት ለፊት ገጥማችሁ ተዋጉት እንጂ ወደ ምሽጋችሁ ሸሽታችሁ አትግቡ» ማለቱ ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስም «...በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት» (1 እጥ. 5:9) ይላል። «ፊት ለፊት ግጠሙት፤ ተቃወሙት፤ በኃይል ስትቃወሙት ይሸሻል፤ አሳዳጁ ተሰዳጅ ይሆናል» ይለናል። «እምነት» ሲል በእግዚአብሔር ቃል የተገለጸውን መለኮታዊ እውነት ማለቱ አይደለም። ያ ለአማኞች ሁሉ የተሰጠ ነው። «በእምነት ጸንታችሁ» ሲል በመጽሐፍ ቅዱስ ካለው ጠቅላላ እውነት መካከል፡ በተለይ ከጠላታችን ከሰይጣን ጋር ስለምናደርገው ውጊያ መጽሐፍ ቅዱስ የሚገልጸውን «እውነትን» ማለቱ ነው። ይሄ «እውነት» ምንድነው?

2-1.

አማኞች በሰይጣን ላይ ሙሉ ሥልጣን እንዳላቸው የሚገልጸው፡ አንደኛው «እውነት» ነው። እግዚአብሔር ለአማኞች በክርስቶስ በኩል ከጠላታቸው የበለጠ ሥልጣንና ኃይልን እንደሰጣቸው ማመን ይገባቸዋል። እግዚአብሔር ለአማኞች በክርስቶስ በኩል ከጠላታቸው የበለጠ ሥልጣንን ሰጥቷቸዋል። የይሁዳ መልዕክት ቁጥር 8-9 «እንዲሁም እነዚህ ሰዎች በሕልም እየተመሩ ሥጋቸውን ያረከሳሉ፤ የእግዚአብሔርንም ሥልጣን ይንቃሉ፤ በሰማይ ክብር ያላቸውንም ይነቅፋሉ። የመላእክት አለቃ ሚካኤል እንኳ ስለ መብረ አስከሬን ከዲያብሉስ ጋር በብርቱ በተከራከረ ጊዜ «እግዚአብሔር ይሸጽህ!» አለው እንጂ የሰድብ ቃል በመናገር ሊፈርደበት አልደፈረም» ይላል። የመብረን ራሳ ለመውሰድ በሰይጣንና በሚካኤል መካከል ከፍተኛ ግጭት በተፈጠረበት ወቅት፡

ሂካኤል ሰይጣን ያለውን ከፍተኛ ኃይል ስለሚያውቅ ብቻውን ይህንን ኃይለኛ ጠላት መቋቋም እንዳልረገ እናያለን። ሂካኤል በእግዚአብሔር ራት ያልወደቀ መልአክ በመሆኑ እግዚአብሔርን በመጥራት «እግዚአብሔር ይገዛል!» አለው። ሃዋርያው ጳውሎስ «ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በመተባበራችን ከእርሱ ጋር ከሞት አስኳላት ስትናል፤ ከክርስቶስም ጋር በሰማይ አስተምጥናል» (ኤፌ. 2:6) ይላል። ጳውሎስ እነዚህ ላይ ሊገልጽልን የሞከረው በእግዚአብሔር ዙፋን ላይ ከተቀመጠው ኢየሱስ ጋር በመሆኖችን በጠላታችን በዲያብሎስ ላይ ሥልጣን እንደተሰጠን ነው። መልአኩ ሂካኤል እንኳን ከሰይጣን ጋር ለነበረበት ውጊያ ያለ እግዚአብሔር እርዳታ ብቻውን መግጠም ካልደረሰ እኛም ያለእግዚአብሔር እርዳታ ብቻችንን ይህንን ብርቱ ጠላታችንን መግጠም እንደማያዋጣን ግወት ይገባል።

22

አግኞች ሰይጣንን እንዲያሸንፉ ከእግዚአብሔር ሥልጣንን እንደተቀበሉ የእግዚአብሔር ቃል ስለሚያረጋግጥላቸው ያንን «ተሰፋ» በእምነት መቀበል ይገባቸዋል። በጠላታችን በሰይጣን ላይ ድልን ለመቀዳጀት እግዚአብሔርንና ቃሉን በእምነት መቀበል ይገባል። በሰይጣን ላይ ሥልጣን እንደተሰጠን ካለመንን ሰይጣንን ፈጽሞ «መቃወም» አንችልም።

23

አግኞች ለላው በእምነት መቀበል ያለባቸው እውነት ሰይጣን የተሸነፈ ጠላት እንደሆነ ነው። በ2ኛ ቆሮ. 2:14 «ሃገር ግን እኛን ዘወትር በክርስቶስ ድል አድራጊዎች አድርጎ ለሚመራንና መልካም መግዛ እንዳለው ሽቶ ስለ ክርስቶስ ያለንን ዕውቀት በየሥፍራው ሁሉ እንደናዳርስ ለሚያደርገን አምላክ ምስጋና ይሁን» በማለት ጳውሎስ በክርስቶስ ውስጥ ያገኘውን ድል ይናገራል። ክርስቶስ በሞቱና በትንሣኤው ሰይጣንን ድል ሰጠው በእርሱ የሚያምኑትን አግኞች ሁሉ ድል አላቸው እንደሚረጋገጥ የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል።



ሰይጣንን ሁልጊዜ «መቃወም» የአግኞች ተግባር ነው

ከሰይጣን ጋር የሚኖረን ጦርነት ግንም በእኛ ምትክ ሆኖ ሊኖራልን የማይችለው የራሳችን ጦርነት ነው። ስለዚህ ሰይጣንን በመሉል በቆራጥነት ልንቃወመው ይገባል። ጳውሎስ ስለምንዋጋበት መሣሪያ

ሲገልጽ፥ «ምንም እንኳ በዓለም ብንኖር የምንዋጋው እንደ ዓለም ሰዎች አይደለም። የጦር መሣሪያዎቻችንም ምሽግ ለማፍረስ የሚያስችል መለኮታዊ ኃይል ያላቸው ናቸው እንጂ እንደ ዓለም የጦር መሣሪያዎች አይደሉም» ይላል (2 ቆሮ. 10:3-4)።

እግዚአብሔር ሰይጣንን «ተቃወሙ» ሲለን «ተዋጉ» ግለቱ ይሆን? ምድራዊ ጦር በጠላት ጦር ሲጠቃ፥ አዛዥ «ተቃወሙ» (resist) የሚል ትዕዛዝ ለወታደሮቹ ሲሰጥ፥ «በላችሁ መሣሪያ ሁሉ በመጠቀም የመጣውን የጠላት ጦር በኃይልና በቆራጥነት በመዋጋት ወደ መጣጠት መልሱት» ግለቱ ነው። እዚህ ላይ ሰይጣን እንዳያሳስተን እኔና እናንተ በጣም እንጠንቀቅ። «ተቃወሙት» ሲል «ተዋጉት» ግለት አይደለም በግለት እጅና እገራችንን አጣምረን ሲያጠቃን ጭብልን እንዳያየው። ጳውሎስ ወጊያችን (ትግላችን) ከማን ጋር እንደሆነ በግልጽ ይናገራል (ኤፌ. 6:12)። አግርኛ መጽሐፍ ቅዱስ «መጋደላችን» የሚለውን ቃል፥ የገሪኩ ትርጉም «ፔሌ» ይለዋል። ቀጥተኛ ትርጉሙም «መታገል» ወይም «ትገል» ግለት ነው። «ትገል» የሚለውን ትርጉም ከተጠቀምን፥ ከሰይጣን ጋር የሚኖረን ጦርነት ምን ዓይነት እንደሆነ የበለጠ መረዳት እንችላለን።



ከሰይጣን ጋር ያለን ትገል የከረረ ነው። «ትገል» በአውሮፓና በአሜሪካ ብዙ ስፖርተሞች የሚካፈሉበት የስፖርት ዓይነት ነው። ጳውሎስ ከሰይጣን ጋር ስለሚኖረን ትገል ሲገልጽ «የስፖርት ዓይነቱን» ትገል ግለቱ ሳይሆን፥ ክርስቲያኖች ከጠላታቸው ከሰይጣን ጋር የሚያደርጉትን ግፉሚያ የሌለውና ብዙ ደም መፋላስ ያለበትን ጦርነት ግለቱ ነው። ይህን ትገል የከረረና አስፈሪ እንዲሆን የሚያደርገው፥ ትግሉ ከሰይጣን ጋር በነፍስ ወከፍ (በግል) የሚደረግ ትገል በመሆኑ ነው። «ትገል» እንደ ሌሎች የስፖርት ዓይነቶች፥ ለምሳሌ እንደ እግር ኳስ፥ የቅርጫት ኳስ በብዙ ሰዎች ወይም በቡድን-በቡድን ተከፋፍሎ የሚደረግ ሳይሆን፥ በነጠላ ግለትም በሁለት ሰዎች መካከል የሚደረግ የስፖርት ውድድር ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን በእስራኤላውያንና በፍልስጤማውያን መካከል በአበረው ጦርነት፥ ዳዊትና ጎልያድ ሁለቱ ብቻ ፊት ለፊት እንደተጋጠሙ፥ ታጋዮችም ሁለት ሆነው ወደ መድረኩ ወጥተው የሚያደርጉት የትገል ውድድር ነው። ታጋዮቹ ዋና ጥረታቸው አንዱ ሌላውን በኃይልና በጥበብ ተቋኖ ወደ መሬት ለመጣል ነው። ይሄን ዓይነት መጋደል፥ ከሩቅ ሆነው እንደሚታከሱት ወታደሮች ሳይሆን፥ የከረረና ረጅም ጊዜ የሚፈጅ የፊት ለፊት ጦርነት ነው። ሩቅ በሩቅ ሆነው በጦር መሣሪያ የሚታከሱ ወታደሮች ያለግ ቋረጥ አይታከሱም። ጦርነቱ በረድ የሚልበትና ዕረፍት የሚያገኙበት ጊዜ አለ። በዚህ ዓይነት ጦርነት ተሳታፊ የሚሆኑ

ወታደሮች ዓላማቸው ጠቅላላ ጦሩን ለማሸነፍ እንጂ የሚያነጣጥሩት አንዱ ወታደር ሳይ ብቻ ስላልሆነ አልፎ አልፎ ወታደሮቹ ምንም ዓይነት ጉዳት ሳይደርስባቸው ጦርነቱ ሊያልቅ ይችላል። «ትግል» ግን እንዲህ ዓይነት አይደለም። በሁለት ሰዎች መካከል የከረረ ጦርነት ሲሆን ከሁለቱ አንዳቸው አሸናፊ ሆነው ካልወጡ ትግሉ አያበቃም።

ወደድም ጠላንም አማኞች እያንዳንዳችን ሰይጣንን ለመታገል ወደ ትግል መድረኩ የግድ መውጣት አለብን። ሰይጣን በትዳላን ሠራዊት ሳይ በአጠቃላይ አደጋ ለመጣል የሚወድ መሆኑ ብቻ ሳይሆን በነፍሰ ወክፍት እያንዳንዳችን አማኝ ይዋጋል። እግዚአብሔር በግል ከእያንዳንዱ ቅዱሳን ልጆቹ ጋር መጥናጥት እንደሚፈልገው ሁሉ ሰይጣንም እያንዳንዳችን አማኝ ለብቻው መግጠም ይፈልጋል። «ሰይጣን የሚዋጋው በአጠቃላይ ቅዱሳን ሠራዊትን እንጂ እኔን በግሌ አይነካኝም» ብለን ካለብን ሰይጣን በእኛ ሳይ ድል እንዲያገኝ ዕድል መስጠታችን መሆኑን መርሳት የለብንም። «ሰይጣን እኔን በግሌ ይጠላኛል፣ ይከፈላል፣ ይፈትኛል» ካልንገነዘብና እግዚአብሔር እንደ አስፈላጊነቱ ሊሰጠን ያዘጋጀውን ኃይልና መጽናጥት እንዳንቀበል ራሳችንን እንጥጋለን። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር እንደሚወደን፣ ይቅርታን እንደሚሰጠንና እንደሚጠነቀቅልን ማየት አንችልም። ስለዚህ ያለን መንፈሳዊ ትግል ከሰይጣን ጋር በተናጠል የምናደርገው ትግል መሆኑን አንርሳ።

ሰ 2

ትግላችን በሩቅ የሚሆን ሳይሆን የተቀራረበ ውጊያ ያለበት ነው። ምድራዊ ወታደሮች ከጠላታቸው ጋር ተራርቀው በመቆም ወይም በመደበቅ ይታከሳሉ። ከሰይጣን ጋር የሚኖረን ጦርነት ግን በሩቅ የምናካሂደው ሳይሆን ተቀራርበን የምንዋጋው ነው። ሰይጣን ወደ እኛ በጣም ተጠግቶ ደካማውንና ኃጢአት ለመሥራት ዝንባሌ ያለውን ሥጋችንን በመያዝ ሊጥለን ይታገለጻል። ይህ ትግል የጥቂቶች ብቻ ሳይሆን ዓለም አቀፍ ነው። ጳውሎስ «ትግላችን» ሲል ትግሉ ራሱንም የሚጨምር መሆኑን ሲገልጽ ነው። የሰይጣን «ትግል» ከተወሰኑ አማኞች ጋር ብቻ አይደለም። ሰይጣን ግንንም «ተራ አማኝ ነው» ብሎ አይንቀውም። ብዙ ዘመን በክርስትና ሕይወት ውስጥ የቆየውንም «ብርቱ ክርስቲያን ነው፤ እኔ አልችለውም» በማለት አይፈራም፤ ሁሉንም ሳይሰለችና ተስፋ ሳይቆርጥ ይዋጋል። ስለዚህ «እኔ ከትግል ነጻ ነኝ» ብሎ ተዘናንቶ የሚቀመጥ እውነተኛ የሆነ አማኝ ሊኖር አይችልም።



ከሰይጣን ጋር የምንታገለው ትግል በሕይወት እስካለን ድረስ የማያቋርጥ (የማይቆም) ትግል ነው። አማኝ በመንፈሳዊ ሕይወቱ እያደገ ሲመጣ በዚያው መጠን ከሰይጣን ጋር የሚኖረውም ትግል እየከረረ ይመጣል። አማኝ በመንፈሳዊ ሕይወቱ እንደገና ከተወለደበት ሳይሄን ወደ ሰማያዊ ቤቱ ማትናት ከጀመረበት ጊዜ ጀምሮ የምድር ዘመኑን እስከሚጨርስበት ጊዜ ድረስ ከሰይጣን ከጋጠላትና ከሥጋ ጋር ያለው ትግሉ ይቀጥላል። እንደ ጥንቱ አማኞች «እንዲህ ሳይሄን አካባቢ ብናር ኖሮ ወይንም ይህን የመሰለ አገልግሎት ቢኖረኝ ኖሮ ሰይጣን አይቃጋኝም (አይታገለጅም) ነበር» ብለው ያስባሉ። ቦታ መለወጣችን ሰይጣን የሚፈትንበትን መንገድና ብልሃት እንዲለውጥ ያደርገዋል እንጂ፣ እኛን ከትግል ፍጹም ነጻ አያደርገንም። ከሰይጣን ግንም ሽሽቶ ማምለጥ አይቻልም። በሄድንበት ሥፍራ ሁሉ ይከተለናል። ሁኔታው ሲለወጥ ሰይጣንም በዚያው መጠን የመፈተኛ ዘዴውን ይለውጣል እንጂ ትግሉን ያቆማል ግለት አይደለም። አሮጌው ተፈጥሮአችን እስካለ ድረስ የሕይወት በራችንን ከማን ኳኳት ወደ ኋላ አይልም። ባጋጠመው ዕድል ሁሉ ይቃገራል። ተንብርክከን ሰንጸልይ እንኳ አይተወንም፤ ሀሳባችን እንዳይሰበሰብ ብዙ ሁካታን በውጪና በውስጥ ለማስላት ይጥራል። ሙሉ በሙሉ ከመጸለይ ሊያግደን (ሊከለክለን) ባይችልም ለጊዜውም ቢሆን ለማድናቀፍ ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል።



በትግላችን ጉዳት (ጥቃት) የሚደርስብን እኛ ደካማውን ሥጋችንን ይዘን ስለምንቃጋ ነው። ታዲያ ሥጋችን ኃይል ካገኘ፣ ለምሳሌ ፍትወት በሕይወታችን ሙሉ ሥልጣን ካገኘ፣ በምናካሂደው መንፈሳዊ ትግል ውስጥ ደካማ ስለሚያደርገን፣ ጥቃት እንዲደርስብን እንሆናለን። ሰይጣንን ለመቃጋት ደካማ የሚያደርገን የምንቃጋው በደካማ ሥጋችን በመሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ ኃጢአተኛ በሆነው ተፈጥሮአችን በመሆኑ ቁምር ነው። በዚህ ምክንያት አማኝ መሆን የሚፈልገውን መሆን ስለሚችገር፣ ከትግልና ከመንፈሳዊ አገልግሎቱ ለጊዜውም ቢሆን ገለል እንዲል ይሆናል። ለዚህ ነው ሃዋርያው ጳውሎስ «ወደ እናንተ ለመምጣት እነዚህ ሰይጣን ከለክለኝ» ብሎ ያለው።



ትክክል ያልሆነ «ትግል» አንታገል

ከሰይጣን ጋር ስንታገል፣ ለእግዚአብሔር መንግሥት መታገልገል ነው። ሰይጣንን አንታገልም ስንል በተዘዋዋሪ መንገድ እግዚአብሔርን መታገልገል ይሆናል። በሌላ ጊዜ ፊት ለፊት ከእግዚአብሔር ጋር በግልጽ

የምንታገልበት ጊዜ አለህ ኢሳያስ «ከሠራው ጋር ለሚከራከር (ለሚታገል) ወዮለት!» (ኢሳ. 45:9) በማለት ከእግዚአብሔር ጋር እንዳንታገል ያስጠነቅቀናል። ደካማው ተፈጥሮአችን ታግለን ማሸነፍ ከማንችለው ኃይል ጋር እንድንታገል ስለሚገፋን ትክክል ያልሆነ ትግል እንዳንገጥም በብርቱ እንጠንቀቅ።

ገጽ 1 ወደ ጥፋት እየተጣደፍን ስንሄድ እግዚአብሔር ሊመልሰን ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። ለዎችን ወደ ሞት እየነዳ ከሚወሰዳቸው ምክንያቶች መካከል አንደኛውና ትልቁ የሥጋ ፍትወት ነው። መንፈስ ቅዱስም ያንን ከሕይወታችን አውጥቶ ለመጣልና በምትኩ በክርስቶስ ጸጋና በዘላለማዊ ሕይወት ሊሞላን ይታገላል። ይሁን እንጂ ለመንፈስ ቅዱስ አንታዘዝም ስንል መንፈስ ቅዱስን መታገላችን መሆኑን ብዙዎቻችን የተገዘብነው አይመስለንም። እስጢፋኖስ የእግዚአብሔርን መንፈስ ይታገሉ የነበሩትን እስራኤላውያንን «እናንተ አንገታችሁ የደነደነ እልሽኖች! ልባችሁ የተደፈነ ጆሮ አችሁም የማይሰማ! እናንተም ልክ እንደ አባቶቻችሁ ሁልጊዜ መንፈስ ቅዱስን ትቃወማችሁ» (የሐዋ. 7:51) አላቸው።

ገጽ 2 የእግዚአብሔርን ሕግ ችላ ብለን በራሳችን ሕግ ስንመራት እግዚአብሔርን መታገላችን ይሆናል። በጎ የሚያስብልንን እግዚአብሔርን በመታገል ፈንታ «ኃጢአትን» እንታገል። የምንታገለው ሕግ ለርሱ በሚሰጠን ሕግ ደንብ መሠረት እንዲሆን ይፈልጋል። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በጻፈለት ደብዳቤ ውስጥ «በሩሜ የሚወዳደር ሰው በደንቡ መሠረት ካልተወዳደረ የእሸኛፊነት ሽልማት አያገኝም» (2 ጢሞ. 2:5) ይላል። የክርስቶስን የጦር ሠራዊት ትተን የራሳችንን ጦርነት እያካያሂድን እንደሆነ ራሳችንን መመርመር ይገባናል። አንዳንዶቻችን ከአንዱ «ኃጢአት» ጋር ብንታገልም በሌላ በኩል ግን ሌላውን የምንወደውን «ኃጢአት» የምናቅፍ እንሆናለን። ለምሳሌ ያስቀየመንን ሰው የመበቀል ስሜት በውስጣችን ሲለማን ሰይጣን ሀኒታውን ተጠቅሞ «ቁጣህን አታሳይ፤ ይሁን እንጂ ይቅርታን አትሰጥ» ይለናል። ኃጢአትን ሁሉ ተቃውሞ አንዲትም ኃጢአት ብትሆን በውስጡ የሚሸሸግ አማኝ በትግሉ አሸናፊ መሆን አይችልም። አንዳንዶች «የሥጋ ፍትወት ባሪያ እንሆናለን» ብለው በመፍራት ብቻ ለጊዜው ከሥጋዊ ፍትወት ይቆጠባሉ። «ኃጢአትን» በከፊል ይታገሉ እንጂ መላው በመላው አይጠሉትም። ስለሆነም በመላው ልባቸው አይታገሉትም። በውስጣቸው ለኃጢአት ያላቸው ፍቅር ካልቆመ እሳቱ ፈጽሞ አይጠፋም። ጥያቄው ይሄ የኃጢአት ፍቅር እንዴት ሊጠፋ ይችላል? የሚለው ነው። መልሱ «በሌላ ፍቅር የተተካ እንደሆነ» ብቻ ነው። ለክርስቶስ ፍቅር ሲናረን ኃጢአትን እንድንጠላ ያደርገናል። ይህ ካልሆነ በኃጢአት ላይ አሸናፊዎች መሆን አንችልም።

ሰይጣንን እንዴት እንታገል?

ጠ 1 እግዚአብሔር ጠላታችንን ለማጥቃትም ሆነ ለመከላከል የምንችልበትን ኃይል ለመስጠት ዝግጁ ነው። ይሁን እንጂ እስከንጠራው ድረስ ይጠብቃል። ንጉሥ ሳኦል የአቤራኤልን ጦር ያለእግዚአብሔር ዕርዳታ ይዞ በመውጣት ታላቅ መሸነፍ እንደደረሰበት፣ እኛም እግዚአብሔርን ሳንይዝ ከሰይጣን ጋር ለመግጠም ብንሞክር ታላቅ መሸነፍ እንደሚደርስብን አንርሳ። ያዕቆብ በእርሱ ላይ የተቆጣውን ወንድሙን ፊት ለፊት ከመጥናቱ በፊት እግዚአብሔር እንዲረዳው መጮሁ ትልቅ ጥበብ ነው። እግዚአብሔርን ከጎናችን ስናሰልፍ፣ በራችን ለጠላት የተዘጋ ስለሚሆን፣ የትኛውም ዓይነት ጠላት ተደብቆ ሊያጠቃን አይችልም። እንዲያውም እስኪደንቀን ድረስ በእግራችን ሥር ይወድቃል። ዳዊት ልጁ አቤሲሉም ባመጸበትና አኪጦፊል ከአቤሲሉም ጋር በአመጽ በተባበረ ጊዜ፣ «እግዚአብሔር ሆይ! የአኪጦፊልን ምክር ወደ ከንቱነት እንድትለውጥበት እለምንሃለሁ» (2 ሳሙ. 15:31) ሲል ጸለየ። እግዚአብሔርም የዳዊትን ጸሎት ሰምቶ ጠላቱን ተብቀለለት። እኛም ሰይጣንን ከመታገላችን በፊት ሁልጊዜ በጸሎት ጌታን ከጎናችን እንዲለለፍ እንጠይቀው።

ጠ 2 ሃዋርያው ያዕቆብ «ለእግዚአብሔር ተገዙ፤ ዲያብሎስን ግን ተቃወመች» (ያዕቆብ 4:7) ሲለን፣ ዲያብሎስን ከመቃወማችን በፊት በቅድሚያ ራሳችንን ለእግዚአብሔር ማስገዛት እንዳለብን ይነግረናል። ክርስቲያኖች ሰይጣንን የሚቃወሙት በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ ነው። በሥጋው ሰይጣንን ማባረር የሚችል አንድም ሰው የለም። ሰይጣን የሥጋችንን ደካማነት ስለሚያወቅ፣ በሥጋችን ልንዋጋው ብንሄድበት በመፍራት ፈንታ ይሰትብናል። ሰይጣን ሥጋን አይፈራም፤ እንዲያውም ይወደዋል፤ ይጠቀምበታል፤ ውስጡም ይኖራል። ሰይጣን በሥጋ ያለውን እኛነታችንን ምንጊዜም ቢሆን አይፈራም። እንዲያውም የሥጋ ደካማችንን ተጠቅሞ ወደፈለገው አቅጣጫ ሊመራን ይችላል። ክርስቶስን ሳንይዝ ልንዋጋው ስንሞክር ሁልጊዜ ደስ ይለዋል። ያለ ክርስቶስ ሰይጣንን ለመታገል መሞከር ማለት «ጉንዳን» በኃይል የሚበረውን ባቡር ገልብጦ ለመጣል እንደ ምትሞክረው ዓይነት ይሆናል።

ጠ 3 ራስን ለእግዚአብሔር ማስገዛት ትህትናን ይጠይቃል። አማኝ ራሱን በህያው እግዚአብሔር ፊት ሲያኖር፣ ስለ ኃጢአቱ ሲል እግዚአብሔር ከፍተኛ ዋጋ የከፈለለት መሆኑን በመረዳት የተሰበረ ልብ ይዞ መሆን አለበት። ራስን ለእግዚአብሔር ማስገዛት ማለት ራስን በእርሱ ቁጥጥር ሥር ማድረግ ማለት ነው። በዚህ ዓይነት ሰይጣንን የምንዋጋው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንጂ በራሳችን ኃይል

አይደለም። ያለ እግዚአብሔር ምንም ኃይልና ጉልበት እንደሌለን አውቀን ራሳችንን ለእርሱ ሳናስገዝ ሰይጣንን እንቃወማለን (እንታገላለን) ግለት+ መሸነፍን ወደ ህይወታችን መጋበዝ ይሆናል። ይሁን እንጂ አንዳንዶች ራሳቸውን ለእግዚአብሔር ያስገዙ ቢሆኑም+ ሰይጣን ግን የማይቃወሙ አሉ። ስለ ጠላታቸው ስለ ሰይጣን በቂ ዕውቀት ስለሌላቸው+ ጠላታቸው መሆኑን አያምኑም፤ ከእርሱም ጋር ምንም ዓይነት ጉዳይ ያላቸው አይመስላቸውም። በዚህ ክፉ ዓለም ውስጥ ስለ ሰይጣን አለማወቅ+ ራስን አደጋ ላይ መጣል ይሆናል። «ሰይጣንን ተቃወሙት ከእናንተ ይሸሻል» ስለሚል+ በግል ካልተቃወምኩ ለእግዚአብሔር ራሳችንን ማስገዛታችን ብቻ ሰይጣንን እንዲሸሽ አያደርገውም። በሌላ በኩል ደግሞ ራሳችንን ለእግዚአብሔር ሳናስገዝ ሰይጣንን ብንቃወም+ አሸናፊዎች መሆን አንችልም።

ክርስቶስ በሰይጣን ላይ ስለተቀዳጀው ድል ጳውሎስ ሲናገር «ይከሰንና ይቃወመን የብረውን የዕዳ ጽሁፍ ደመሰሰህ በመስቀል ላይ ቸንክሮም ከእኛ ወዲያ አስወገደው። አለቆችንና ባለሥልጣኖችን በመስቀሉ ላይ ቸንክሮም ከእኛ ወዲያ አስወገደው። አለቆችንና ባለሥልጣኖችን በመስቀሉ ድል ነቡ ትጥቃቸውን ካስፈታ በኋላ ምርኮኞች ሆነው በይፋ እንዲታዩ አደረጋቸው» (ቆላስይስ 2:14-15) ይላል። ይህ ጥቅስ «ኃይልና ሥልጣን አለኝ» ይል የብረውን ሰይጣንን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀሉ ድል ነቡ «ኃይሉንና ሥልጣኑን» እንደወሰደበት ያሳያል።

አማኞች ከክርስቶስ ጋር በመተባበራቸው+ ለክርስቶስ የተሰጠው ኃይልና ሥልጣን ለእነርሱም እንደተሰጠ ማወቅ ይገባቸዋል። አማኞች በግላቸው (ለብቻቸው) ሰይጣንን ማሸንፍ አይችሉም። ሰው በአፈጣጠሩ ከመላእክት ጥቂት ዝቅ ያለ በመሆኑ+ በመላእክት ላይ ሥልጣንና ኃይል የለውም፤ በመላእክት ላይ ብቻ ሳይሆን+ በወደቁት መላእክት+ ግለትም በእርኩሳን መናፍብትም ላይ በራሱ ኃይልና ሥልጣን የለውም። በእርኩሳን መናፍብት ላይ ሥልጣን ሊኖረው የሚችለው+ ከፈጣሪው ግለትም ከእግዚአብሔር ጋር በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የተቀራረበ አንድነት ያለው እንደሆነ ብቻ ነው። አማኝ በራሱ ኃይል ብቻ ከታመነ+ በሰይጣን መሸነፍ እንጂ ማሸነፍ እንደማይችል ግልጽ ነው።

ጠ ሰይጣንን የምናሸንፍበት መንገድ «ከእርሱ ሸሽቶ ማምለጥ ነው» ብሎ እግዚአብሔር መመሪያ አልሰጠንም። ምክንያቱም መንፈስ የሆነውንና እንዲሁም በፍጥነቱ ተወዳዳሪ የሌለውን ሰይጣንን ርጦ መቅደም ወይም ማምለጥ ማንም እንደማይችል ስለሚያውቅ ነው። እግዚአብሔር የሰጠን መመሪያ ግን «ሰይጣንን ተቃወሙት» የሚለውን ነው። ኢየሱስ በሰይጣን በተፈተነ ጊዜ

ጫካ ውስጥ ወይም ጉድጓድ ውስጥ አልተደበቀም፤ ሃገር ግን ፊት ለፊት ቆሞ ጠበቀው፤ በኃይልም ተሞልቶ ገሰጸው። እኛም «በእምነት ጸንቶ ከመቋቋም» በስተቀር ሰይጣንን የምናሸገፍበት ሌላ መንገድ የለንም። ሰይጣን «እንደሚያገሳ አንበሳ በዙሪያችሁ ያደባል» የሚለውን ቃል ሰንሰማተ ሰይጣን ፈጽሞ የማይፈራ ይመስለናል። ይሁን እንጂ ሰይጣን በተፈጥሮው በጣም ፈሪ ነው። የአውሬዎች ሁሉ ንጉሥ የሚባለው አንበሳም በተፈጥሮው ፍጹም ፍርሃት የሌለበት ይምስል እንጂ፣ ከፍርሃት ነጻ አይደለም። አንበሳ አድኖ ያገኘውን እንስሳም ሆነ አውሬ ከገደለ በኋላ በጣም እንደሚያጓራ የታወቀ ነው። ይህን የሚያደርገው እርሱ አድኖ ያገኘውን ሌላው መጥቶ ይነጥቀናል ብሎ ስለሚፈራ ነው። ስለዚህ «የራሳችሁን ፊልጉ እንጂ ከእኔ ለመንጠቅ አትሞክሩ» የሚለውን መልዕክቱን ለሌሎች በማጓራት ያስተላልፋል። ሰይጣንም ማጓራቱ የድፍረት ሳይሆን የፍርሃት ምልክት መሆኑን እናያለን። በዚህ ዓይነት ሰይጣን ፈጽሞ ፍርሃት የሌለበት መስሎ እንዲገባ በማድረግ ብዙዎቻችንን ያሞኘናል። ያዕቆብ ግን «በእምነት ጸንተን ከተቃወምነው ፈርቶ እንደሚሸሽ» ይነግረናል። ሰይጣንን የምንቃወምበትም ኃይል ከክርስቶስ የተቀበልነው እንጂ ከራሳችን በመነጪ ኃይል እንዳልሆነ መዘንጋት የለብንም።

ከሰይጣን ጋር በሚኖረን መንፈሳዊ ትግል ላይ እግዚአብሔር በሚሰጠን ኃይል ካልተደገፍን ቅድሚያችን በፍርሃት የተሞላ እንደሚሆን ግልጽ ነው። በመንገዳችን ላይ ሰይጣን የፈተና ወጥመዱን በመዘርጋት ሲዋጋን እግዚአብሔር በሰጠን ተስፋ ላይ ጸንተን በመቆም የሚያዋጋንን ሰይጣን «ኃይልና ሥልጣን ባለው በክርስቶስ ስም እቃዎምሃለሁ» እንበለው እንጂ ለመሸሽ አንሞክር። ከሰይጣን እየሸሸን የራሳችንን የሩጫ ድምጽ ከመስማት ይልቅ ፊት ለፊት ተቃውመነው ሰይጣን በፍርሃት ደንብሮ ሲሸሸ የሚያለማውን የመርበድበድ ድምጽ እንሰማ። አማኞች ኃይልና ሥልጣን የተሰጠን የእግዚአብሔር ልጆች ስለሆንን በእምነት ጸንተን በመቆም ሰይጣንን እንድናባርር ይጠበቅብናል። የማይሠራ መሣሪያ አሰይዞ እንድንሸነፍ ወደ ጠላት ክልል ይወስደናል ብለን እግዚአብሔርን አንጠራጠረው «ሰይጣንን ተቃውሙት ከእናንተ ይሸሻል» ብለን ውሸት ሳይሆን እውነት ነው። በዚህ ዓይነት «አድርጉ» የሚለንን ማድረግ ብንችል ማሸነፍ እንጂ መሸነፍ አይደርስብንም።

